No. 2528 Zaterdag 2 Juli 1932 49ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f.0.50 voor elken regel meer 10 cts.

Lectuur.

„Een goed boek is een goede vriend." Dit is een axioma, waarmee we onze regels moesten vullen, toen we schrijven leerden: wat we moesten vertalen bij het maken van onze eerste thema's: toen we ons gingen oefenen op de schrijfmachine: waarom we wel kunnen zeggen, dat het ingeheid moest staan in onze hersenen, en wat toch nog o zoo weinigen schijnen te begrijpen.

De macht van een boek is veel grooter, dan wat Carlyle indertijd zeide „de boekenverzamelingen zijn de ware hoogescholen van heden." Eén boek kan een mensch geheel veranderen, we weten dat uit het leven van Sint Augustinus: we weten dat uit de getuigenis van Rousseau, die schreef: Een jong meisje, dat een mijner romans gelezen heeft, is voor de eeuwigheid verloren". En heeft de Amsterdamsche welhouder Wibaut bij zijn laatste huldiging, niet zelf gezegd, dat hij door het lezen van een boek, van katholiek de moderne heiden geworden is, die hij zich thans noemt.

Op de laatste jaarvergadering van de St. Thomaskring kregen we eenige cijfers te hooren, welke wel een indruk geven, dat het hier met goede lectuur niet zoo bijster gesteld is.

Van 25 kisten boeken, door particulieren hier cadeau gegeven aan een katholieke leesbibliotheek, moesten er 14 worden vernietigd wegens absoluut ongeschikt.

In een kist ontvangen van een katholiek gezin, bevonden zich 40 boeken welke op de Index der verboden boeken staan.

Maar we behoeven maar eens rond te kijken, wat er hier aan lectuur circuleert, welke magazines en tijdschriften we op tafel vinden of zien rondgaan in portefeuilles, over welke boeken we opgeschoten jongens hooren praten, om te weten wat een vuil er door de handen gaat.

Men is dikwijls zeer kieskeurig in het omgaan met vrienden, maar men denkt er niet aan, wat voor een min soort vriend men in huis haalt door slechte lectuur.

Zijn nu vele van die bladen, tijdschriften, magazines etc. pornografisch in den zin van de wet?

„Aanstootelijk voor de eerbaarheid" is erg rekbaar. Daarom ook heeft kort geleden Mr. J. Hermans officier van Justitie te Zwolle strengere maatregelen gewenscht en diende zijns inziens genoemde uitdrukking te vervangen te worden door *„klaarblijkelijk bestemd om de zinnelijkheid te prikkelen."*

Wij hebben in de Memorie van Antwoord inzake de begrooting van Justitie kunnen lezen, dat de minister destijds met teleurstelling heeft kennis genomen van den inhoud van het arrest van het gerechtshof te 's-Gravenhage, waarbij de uitgevers van het pornografisch weekblad „de Zwarte Kat" van rechtsvervolging werden ontslagen.

Bij deze uitspraak had de rechtbank zich laten voorlichten door een bekend letterkundige, Henri Borel. Maar hoe oordeelen dikwijls dergelijke deskundigen?

Het inwinnen van een advies van den heer Henri Borel heeft dan ook indertijd in meerdere kringen bevreemding gewekt, omdat 't juist deze letterkundige is, die zich voornamelijk in deze materie door een wankel oordeel heeft onderscheiden.

Zoo scherp als hij was in zijn oordeel over een z.i. pornografischen roman van een bekende Nederlandsche schrijfster, zóó dat dit oordeel hem bijna op een proces kwam te staan, zoo onbegrijpelijk mild was zijn meening over het pornografisch karakter van „de Zwarte Kat", een weekblad, dat behalve zijn uitgesproken pikante illustraties en dubbelzinnige grappen ook een verkapt adresboek was van rendez-voushuizen.

Maar hieruit blijkt wel, dat hij het gevaar van pornografie toch inziet.

De gewone verontschuldiging echter voor pornografie in woord en beeld, de film, daarbij inbegrepen, is altijd „wat kan 't voor kwaad voor volwassen menschen?"

Voor bescherming en veiligstelling van de jeugd is men gewoonlijk nog wel te vinden.

Voor de volwassenen echter wordt de pornografie in woord en beeld geen gevaar geacht.

Wie dat durft beweren, wordt onmiddelijk ingedeeld bij de categorie der fijne zeepneuzen ofwel bij hen die zelve de kat in 't donker knijpen.

Was 't zelfs niet een Treub, die indertijd meende, dat eerder dan een wet ter bestrijding der zedeloosheid, een wet ter bestrijding der schijnheiligheid noodig kon blijken?

De pornografie geen gevaar voor de volwassenen!

Spreken de feiten zelve dat eigenlijk niet tegen.

De pornografie is een bloeiende internationale industrie geworden, wat bewijst dat zij steeds een welkomer en uitgestrekter afzetgebied vindt.

Anderzijds constateert men een steeds stijgende zedenverwildering, zeden hier bedoeld in den strikten zin van het woord.

Nu hooren wij de opmerking maken: is er dan direct verband te vinden tusschen het steeds brutaler opdringen der pornografie en het veelvuldiger plaats hebben van zedendelicten? Zijn de lieden, die zich aan het laatste schuldig stellen, gewoonlijk toch al geen abnormale naturen? Men zou hier met een wedervraag kunnen antwoorden: is 't niet juist door de zich steeds brutaler etaleerende pornografie dat deze abnormaliteit dan meer en meer word aangewakkerd en in de hand gewerkt?

En is men niet al te spoedig geneigd om onze zwakheid op dit gebied met den schijn voor abnormaliteit te dekken?

Een onverdacht getuigenis echter dat pornografie, wel schadelijk zijn kan, vonden we onlangs aangehaald in de Maasbode:

Onder de meest gelezen internationale modieuze en mondaine auteurs van dezen tijd neemt zeker de Duitsche schrijfster Vicki Baum een eerste plaats in.

Nog pas hebben wij kunnen lezen dat deze Romancière en vogue door Amerikaansche filmmagnaten voor Hollywood is geëngageerd voor het maken van een pakkend scenario.

Met Vicki Baum als scenarioschrijfster en met Marlene Dietrich als actrice bespringen de Hollyproducers van het sex-appeal dat zij de wereld kunnen veroveren.

Tot de voornaamste succesboeken van deze Vicki Baum behoort „Menschen in Hotel", het boek dat in alle talen werd gedrukt.

„Menschen in Hotel" dat zelfs tot theaterstuk omgewerkt, als de gebeurtenis van het seizoen op het repertoire verscheen van onze Koninklijke Vereeniging „Het Nederlandsche tooneel."

Maar wat op het tooneel misschien als een bijkomstig detail werd verwaarloosd is in den Roman van Vicki Baum zelf de cardo quaestionis waar alles omgaat.

Vicki Baum is zichzelf waarschijnlijk weinig bewust, wat voor groot argument voor de verderfelijkheid der pornografie zij ons in handen heeft gespeeld.

Maar anderzijds kan men moeilijk ontkennen dat deze allermodernste en mondaine vrouwelijke auteur een voortreffelijke psychologische kenster is van het mondaine leven.

Welnu, een der hoofdfiguren uit haar roman is de provinciale textielfabrikant Preysing, die voor zijn zaken naar Berlijn komt om daar te assisteeren bij eenige dringende commercieele conferenties.

Preysing is een stevige vijftiger, een gemoedelijk man, die opgaat in zijn zaken en zijn gezin. Hij voelt zich maar moeilijk thuis in het roezige Berlijn en het mondaine hotel.

Amper den eersten morgen in de grootstad, voelt hij al heimwee naar zijn rustige tehuis, naar zijn vrouw en dochters. In dat geval van vereenzaming belt hij zijn huis op, spreekt met zijn vrouw, vraagt haar wat ze nu doet, en wil zijn meisjes even hartelijk groeten.

Preysing wordt ons geteekend als een eerlijk, edelmoedig, eenvoudig man, die geen ander verlangen kent dan zoo spoedig mogelijk zijn zaken af te doen en weer naar moeder de vrouw terug te gaan. Berlijn lokt hem niet aan.

Daar komt zijn advocaat om zijn zaken met hem te bespreken; er moet nog heel wat op papier gezet worden voor de gecombineerde conferentie van den volgenden morgen, de advocaat zal den goeden Preysing een typiste sturen om samen de noodige paperassen in orde te maken.

De typiste verschijnt, een mondain Berlijnsch figuurtje, wat excentriek, zooals ook haar naam „Flämmchen".

Maar de goedmoedige Preysing heeft geen oog voor haar bekoorlijkheden, werkt study aan met haar door.

Tot hij den anderen morgen naar een friseur gaat om zich te laten scheren. De stoelen zijn allemaal bezet. Preysing zal een oogenblik moeten wachten en de friseur reikt hem, om den tijd te korten, een illustratie toe.

En natuurlijk is dat een soort van Duitsche „Pan", „Zwarte Kat", of Vie Parisienne.

De rustige, bedaagde Preysing kijkt „gleichgültig" het verkreukelde tijdschrift door, tot zijn oogen plotseling gevangen worden gehouden door een onbedekt vrouwenfiguurtje, zooals dat soort weekbladen steeds plachten te brengen.

Zijn zinnen raken verwond, hij ziet in de lijnen van het vrouwenfiguurtje de uitdagende verschijning van Flämmchen, maar nu anders dan als het ijverige tikkertje, dat heel den middag rustig naast hem voortwerkte.

De fantasie begint te werken, ongekende instincten zijn bij hem losgewoeld, nog lang nadat hij het verderfelijke plaatje naast zich neer heeft gelegd.

En als Flämmchen andermaal naar het hotel komt om haar werkzaamheden te hervatten, beziet de in zijn gemoedsrust vertroebelde Preysing haar anders, herkent hij in haar het lokkende fauntje van het friseurprentje.

Wij behoeven den roman hier niet verder meer te volgen, maar het gevolg van zijn onschuldig bedoeld bezoek aan den kapperssalon is, dat Preysing, de rustige, gelijkmoedige, meer dan vijftigjarige huisvader, zijn zaken, zijn vrouw en kinderen verspeelt en smadelijk in de gevangenis terecht komt.

Gevaren en gevolgen der pornografie voor den volwassene voor den meer dan vijftigjarige.

„Gevaren der pornografie, geteekend niet door een dominée of middernachtzendeling, door een neepjeskornet van de een of andere lidmaat eener vereeniging tot verheffing van het zedelijk peil, maar door de meest moderne en mondaine schrijfster van den tegenwoordigen tijd.

Door Vicki Baum, die niet geacht wordt met zedelijkheidsmotieven rekening te houden.

De gevaren en gevolgen van de pornografie onbewust en onbedoeld tot hoofdmotief geworden van den meest modernen en mondainen roman van de zoo geprezen voortreffelijke kenster der psychose van het moderne mondaine leven.

't Is toch maar een roman, zal men ons misschien tegenvoeren.

Maar dan toch een roman, gebaseerd op de realiteit van het leven en de psyche van onzen modernen tijd.

Standhouden.

Met instemming nemen we het volgende over uit Neerlandia:

Tijden als de tegenwoordige eischen buitengewone inspanning van alle krachten en elk beetje veerkracht, waarover het menschdom beschikt. Den zondvloed keeren schijnt niet mogelijk, maar de Nederlander heeft er den naam van, te midden van de woedende wateren toch altijd nog wel een vlot te kunnen bouwen of een plank te vinden, waarmee hij naar een droge plek kan drijven. Bij de angstige stemming in vele landen beheld het Nederlandsche volk tot dusver zijn koelbloedigheid en er is ook veel, dat tot vertrouwen stemt.

De nijverheid in alle landen ligt als lam geslagen, maar wie den moed opgeeft — niet de commissie tot inrichting van de „Brabantsche Industriedagen!" Wij kregen een keurige uitgaaf in drie talen onder de oogen, waarin die commissie een aantrekkelijk verhaal geeft van Brabants nijverheid, geschiedenis gesteldheid en deelneming aan het maatschappelijk leven. Ook op Brabant drukt de algemeene nood, des te meer reden, zoo heeft de commissie gedacht, de belangstelling van landgenoot en vreemdeling te vragen voor het prachtige werk, dat in die provincie verricht wordt.

Te midden van het glimlach-optimisme, dat zich bepaalt tot moed-inspreken, maar feitelijk niets van beteekenis verricht, was de opening der Indische tentoonstelling in Den Haag, in een tijd van zoo groote ontmoediging en wantrouwen een manmoedaal vol belofte. In die artistieke omgeving zonder wankel trilde het kloeke woord van oud-minister Welter electriseerend door het gemoed zijner hoorders. Hij sprak van het reusachtige geestelijke en stoffelijke werk, door Nederland in Indië verricht: van de rust en orde, die de Nederlandsche vlag waarborgt aan de meer dan veertig volken in onzen uitgestrekten archipel; van den grooten en grootschen arbeid, die de Voorzienigheid ons daar heeft toevertrouwd, een arbeid, die door onze taal en cultuur te brengen aan tientallen millioenen tellende, in velerlei opzicht zeer begaafde volken, een geestelijken schakel brengt tusschen Oost en West. Door deze onderneming toont Nederland, dat het blijft doorwerken; zooals het telkens in zijn geschiedenis, versche kracht put uit de noodzakelijkheid van grooter inspanning.

En nog vóór de Meimaand uit was, werd het eerste deel voltooid van het groote en grootsche werk der droogmaking van de Zuiderzee, doorgezet ondanks tegenkanting en moeilijkheden.

De handel van alle landen weet niet meer over de tariefmuren heen te komen, en toch opende dit voorjaar de Koningin een *derde* gebouw van de Utrechtsche Jaarbeurs. Kenschetsend was hetgeen de secretaris-generaal, de heer W. Graadt van Roggen, mededeelde in een toespraak tot de vereenigde journalisten. Het had hem getroffen, dat de toestand algemeen wel somber wordt beoordeeld, maar dat wanneer men mannen van zaken ontmoet, men zoo dikwijls te hooren krijgt: „maar ik voor mij heb geen reden tot klagen". Veel komt op persoonlijke inspanning aan. „Verdeeld marcheeren, vereenigd slag leveren", zooals de militaire leus luidt.

Van persoonlijk kunnen gesproken, denken wij aan onzen grooten landgenoot Berlage, wien onlangs in Engeland de koninklijke gouden eerepenning voor bouwkunst werd uitgereikt in een vergadering van het Instituut van Britsche bouwmeesters. Wij denken aan de benoeming van den heer Lindner tot voorzitter van de bijeenkomst van sociale-verzekeringswiskundigen te Genève, die het Internat. Arbeidsbureau van raad moet dienen. Wij denken aan het groote werk, in December l.l. tot stand gekomen te Rotterdam, waar, ter verbetering van de Brabantsche brug, de Nederlandsche ingenieur W. de Klerk een zeer moeilijk vraagstuk oploste en de grootste helbrug van Europa ontwierp. Om negen uur 's morgens reed de laatste tramtrein over de oude brug, om half drie was de nieuwe reeds begaanbaar: de uitvoering van het werk was niet minder merkwaardig dan het ontwerp. Wij denken ook aan hetgeen bereikt werd door L. Smit & Co's Internationalen Sleepdienst te Rotterdam, die een dok van 17.000 ton en een stand van meer dan 22.000 kilometer veilig en onbeschadigd naar Nieuw-Zeeland wist te vervoeren, de langste sleepreis, die ooit werd verricht, en een werk, dat geen enkele sleepdienst ter wereld onze landgenoten kan nadoen. Op de kade te Willington stroomde de menigte bijeen en juichte de koene zeevaarders toe, een hulde aan Nederlandsche geestkracht. Te Londen schijnt dat welslagen naijver te hebben gewekt; meer en meer begint men evenwel in het buitenland aan Nederland recht te doen. Een verrassend voorbeeld daarvan was het geval met de beweerde kanonnenvervaardiging te Krimpen. Wat nog nooit gebeurd is: het Fransche blad, dat Nederland beschuldigd had, den Duitschers kanonnen te leveren, heeft die aantijging teruggenomen. Dit voorval toonde wat bezadigd en beslist opkomen voor ons recht vermag en deed weer eens voelen, hoe noodig het is, dat Nederland zich laat gelden en niet afwacht tot de erkenning van zelf komt.

Zeer zeker heeft Nederland zich niet voldoende laten gelden in het geval, waaraan de oud-gouverneur-generaal mr. Fock in de Eerste Kamer herinnerd heeft: de achteruitstelling van Nederland bij de benoeming van de commissie voor het Verre Oosten te Genève. In die commissie werd een vertegenwoordiger van Portugal benoemd, maar Nederland vergeten. „Alsof wij", aldus ongeveer mr. Fock, „niet veel grooter belangen in de Oosten hebben dan Portugal! Wij hebben erin moeten berusten de plaats van minderwaardig hun den tweeden rang in te nemen." In dit geval heeft Nederland niet stand gehouden. Daarentegen vertoonde zich in een andere zaak een verheffende geestdrift en eendracht voor de handhaving van bedreigde levensbelangen.

Volkomen terecht wees mr. Fock op de groote beteekenis, die Nederlandsch Indië vooral in den laatsten tijd verkregen heeft. Beseft men dit in Nederland nog niet, laat dan de vreemdeling het vertellen! Laat men bijv. luisteren naar het groote Fransche blad *Journal des Débâts*, dat onlangs de, bijna onwaarschijnlijke, bewering neerschreef „met betrekking tot de Nederlandsche strijdmacht in het Verre Oosten zinkt de onze (d.i. de Fransche) in het niet" of naar Max Jordan, die in een artikel „Groszmacht Holland" in het *Berliner Tageblatt* verklaarde te gelooven, „dat Nederland, dank zij zijn verstandige tactiek, nog koloniale mogendheid zal zijn, wanneer menig oud koloniaal rijk reeds lang tot zijn grondvesten zal zijn geschokt".

Meer en meer wordt de opvoedende arbeid, in Oost-Indië verricht, gewaardeerd. Twijfel van deze zijde werd juist onlangs op merkwaardige wijze beschaamd. De *Rijkseenheid*, een door kenners van Indië geschreven blad, had min gunstig geoordeeld over de waarde van den inlandschen arbeider in de hedendaagsche nijverheid. Kort daarna evenwel kreeg die arbeider een pluim, waarop zijn mededingers in alle andere landen jaloersch mogen zijn. Een Chevrolet, in de fabriek der General Motors te Priok vervaardigd en uit een verzameling te Semarang willekeurig gekozen; verwierf, na zware vergelijkende proeven te New York, de gouden medaille. Van alle duizenden vaklieden, die in de fabrieken der genoemde Amerikaansche maatschappij over de geheele wereld werken, kreeg de Javaan den voorrang.

„Javaansche drukkers, smeden, electriciens, zetters, metselaars, beeldhouwers, plaatsnijders, enz. enz. gaan voor hun Westersche vakgenooten stellig niet op zij. Integendeel, in vele opzichten weten zij hen te overtreffen, maar vooral op stuk der gewilligheid," zoo teekende de Indische courant hierbij aan.

Ontbreekt er nog niet zeer veel aan de kennis van Oost-Indië? Is daar niet meer te doen dan wij wenschen? Worden Nederlandsche handelaren en nijveren voldoende ingelicht over de eischen, de gelegenheden der Indische markt? Hoe komt het dan dat het aandeel van Nederland in den sinds 1913 verdubbelde invoer, is teruggeloopen? In een vergadering van „Nederlandsch Fabrikaat" te 'sGravenhage betoogde onlangs de heer De Veer van het Koloniaal Instituut te Amsterdam, dat de behoeften van 62 millioen Oosterlingen, d.i. het belangrijkste deel der Indische markt, bij den Europeeschen fabrikant juist het slechtst bekend zijn. Hier ligt nog een ruime taak voor ons, al zij dat wellicht vooral voorbereidend werk om gereed te zijn, wanneer de wereldhuishouding herstelt.

Stand houden en uitzien zij de leus in dezen ontwrichten tijd. Eerlijke, volhardende, door niets ontmoedigde arbeid is nooit vergeefsch.

De Dietse Spelers op Curaçao.

Woensdag 22 Juni kwam de „Crijnssen" s'morgens vroeg gepavoiseerd binnen, omdat dit K.N.M.S. schip Willem van der Veer met zijn gezelschap op Curaçao bracht.

Een gedeelte van het bestuur der groep Ned. Antillen van het Algemeen Nederlandsch verbond was ter begroeting aanwezig, want onder diens auspicien zijn de Dietse Spelers naar de West gekomen.

De eerste dagen werden verschillende bezoeken afgelegd o.a. bij Z.E. Gouverneur van Slobbe, die het gezelschap Donderdagmorgen bijzonder hartelijk ontving en in een keurige rede de groote nationale beteekenis voor Curaçao, van de komst van dit tooneelgezelschap uiteenzette.

Het doel me genoegen aldus Z.E. dat de werkzame afdeeling Curacao van het A.N.V. erin geslaagd is met medewerking van het hoofdbestuur, dit uitgelezen gezelschap Nederl. tooneelspelers naar Curacao te doen komen. Z.E. bracht daarom hulde aan het bestuur van de afdeeling, maar niet minder hulde ook aan de Dames en Heeren, die het aangedurfd hadden de Oceaan over te steken, om hier in dit stukje Nederland hun kunst te brengen.

De samenstelling van het eerecomite toont ook de waarde, die verschillende kringen aan uw reis hechten.

Tegenwoordig is de plaats die de Nederlandsche taal en Nederl. cultuur in Curaçao innemen belangrijk gunstiger dan in het nog niet zoo ver afgelegen verleden. Verschillende omstandigheden zijn hierop van invloed geweest.

Reden tot tevredenheid is er echter nog niet, zoolang bij verschillende gelegenheden de Nederlandsche taal en cultuur nog niet die plaats innemen, welke ze verdienen. Vooral wat betreft de cultuuruitingen gaat de vooruitgang minder snel dan bij de taal.

U zult ons geven aldus Z. E. tooneelspeelkunst, dat is een weldaad voor hen, die in de bioscoop geen vergoeding kunnen vinden voor het tooneel. Spr. wees verder op de macht der internationale filmkunst, die vele moeilijkheden brengt aan de tooneelspelers, en een zware strijd met hen voert.

Maar indien ge volhoudt, en dat doet ge, dan zult ge in den tijd, die zich langzamerhand aan het vormen is uit den onevenwichtigen naoorlogschen tijd, terrein winnen. Dan zal de tooneelspeelkunst weer op haar waarde worden geschat door allen, die hebben leeren inzien, dat de film haar verdienste heeft, doch dat zij ons niet de zuiver geslepen spiegel kan voorhouden, die tooneelspeelkunst ons toonen kan.

Z. E. had de overtuiging, dat het optreden op Curaçao de genegenheid voor het tooneel zou bewaren, bij velen die anders misschien ervan zouden vervreemden, en sloot met de hoop, van volle zalen en een verblijf op Curaçao dat in alle opzichten tot voldoening zijn zou.

Zaterdagavond was dan de openingsvoorstelling met van der Veer's jubileumstuk „De Medailles van een oude vrouw".

De stadsschouwburg was zoo goed als uitverkocht. De elite van Curaçao was er aanwezig, zoowel uit Willemstad en Emmastad als uit de districten. Van de burgerlijke en militaire autoriteiten (deze laatsten in groot tenue) misten wij er weinigen. Het strijkje IDO van de C.P.I.M. dat voor de muziek zorgde, speelde het Wilhelmus, toen Z.E. de Gouverneur met familie binnenkwam.

Hierna opende de Hr. Ir. J. de Pril, voorzitter van het groepsbestuur van het A. N. V. de voorstellingen.

Terecht noemde deze de avond van heden een groot oogenblik voor de groep Antillen van het A.N.V. Mocht het laten uitkomen van een Nederlandsch tooneelgezelschap in Oost-Indië slagen, op Curaçao scheen zoo iets onbereikbaar. Maar het was alsof juist de financieele achteruitgang tot een verhoogde krachtsinspanning aanzette; en gedachtig aan het spreekwoord „De Cost gaet voor den baet uit" wist het bestuur, met kleinere kosten van de leden en de grootere van niet-leden, toch de komst van een Nederlandsche Tooneelgezelschap door te zetten.

Men kan, aldus Spr. misschien ontevreden zijn met enkele regelingen van het groepsbestuur, zeker is het, dat dit niet is uit een gebrek aan toewijding.

Maar de critiek moge dan daarbij ook in acht nemen, dat het beter is, het goede te doen, dan het verkeerde te vermijden.

Deze uitvoering zou niet mogelijk geweest zijn, zonder onze stadsschouwburg. Daarom bracht spr. hulde aan het schouwburgbestuur.

„Hadden we die schouwburg maar in Amsterdam" had een der spelers hedenmorgen gezegd.

Nu richtte spr. zich tot Gouverneur van Slobbe en sprak hem dank, voor de woorden op de audientie, tot de spelers gericht en waarin hij groote beteekenis van dit bezoek had doen uitkomen.

Ook de leider van gezelschap Willem van der Veer, werd toegesproken, die toen voor het doek kwam. Spr. bracht hem een hartelijk welkom en wees op de vele moeilijkheden, die den leider te overwinnen had: nog ten slotte de ziekte van Kommer Kleyn, die daardoor op het laatste oogenblik verhinderd werd om mee te komen. Maar daarom aldus de Hr. de Pril waardeeren wij uw komst des te meer.

Wij beschouwen uwe komst niet als die van een groep tooneelspelers, maar als een bezoek van nationale beteekenis. Bijzonder verblijdend moet dan ook voor u geweest zijn, de samenstelling van het eerecomité, dat uwe tocht moreel steunde.

Meer dan het moederland, zoo eindigde spr. waardeeren wij uw komst.

Hierna nam Willem van der Veer het woord, die zeide niet onder woorden te kunnen brengen, zijn dank voor alles wat men hier op Curaçao voor zijn ontvangst gedaan had, vooral het groepsbestuur. Spr. wilde echter zijn dank omzetten in daden, en beloofde het beste van hun kunnen te geven en daarom zoo zeide hij, is nu het woord achter de schermen aan ons.

Beide rede's, vooral ook het verschijnen van Van der Veer werden met een uitbundig applaus begroet.

Hierna opende zich het doek, met het eerste tooneel van de „Medailles van een oude vrouw" een spel in drie bedrijven van James U Barrie.

De vier werkvrouwen, voorgesteld door de dames Rika Hopper, Ranucci Beckman, Tine Medema en Rie Gilhuys, brachten ons aanstonds in de sfeer, waarin het stuk speelde, n.l. te Londen tijdens den grooten wereldoorlog omstreeks 1917.

Dominee Wilkinson, keurig vertolkt door Anton Verheyen, komt dan later de aangenomen zoon, een voor haar onbekende soldaat, van juffrouw Dowley aandienen, en kort daarop zien we een zure, onverschillige, bonkerige hooglander het trapje afkomen, die op het eind van het eerste bedrijf door het ontroerende hartelijke spel en moederlijke optreden van juffrouw Dowey al een heel eind in zijn voordeel veranderd is.

In het tweede bedrijf voltooit zich de vermenschelijking verder, alhoewel de soldaat telkens door grappen en gelach, zich aan den weldadigen invloed poogt te ontrukken. Maar ten slotte komt in een diepe dramatische alleenspraak, de bekentenis naar voren, dat Kenneth Dowey in zich zelf een mensch ontdekt heeft, en het afscheid bij het vertrek naar het front is zoo ontroerend, als we ons maar van een moeder en zoon kunnen voorstellen.

Het derde bedrijf een indrukwekkend spel, zonder woorden van Rika Hopper toont ons dat het bericht gekomen is van het sneuvelen op het veld van eer, en de diepe vereering, welke het moedertje heeft voor de haar overgebleven relieken en medailles van haar zoon, die ze als heilige voorwerpen in de oude commode bergt, waarna ze haar bezem weer neemt, om na deze gelukkige episode in haar leven, haar dagelijksch werk weer te vervolgen.

Deze fijne comedie van Barrie, die hedenavond weer in de stadsschouwburg voor het voetlicht komt, tegen verminderde prijzen, stelde de beide hoofdfiguren Mevrouw Rika Hopper en Willem van der Veer in staat, om het beste van hun talenten te geven, wat ze dan ook in volle mate gedaan hebben. Waarlijk verhevene en ontroerende spelmomenten waren er in de samenspraken van deze twee beroemde Nederlandsche spelers. Ook de spelers echter in de ondergeschikte rollen hebben bijgedragen, dat deze openingsavond een waar succes werd, wat zich in de volgende dagen heeft voortgezet, en naar we van harte hopen, zich zal blijven voorzetten.

Na afloop van het spel, verschenen de gezamenlijke spelers ten tooneele, omgeven van het groepsbestuur van het A. N. V.

De voorzitter bedankte de spelers in recht hartelijke woorden en bracht bijzondere hulde aan Willem van der Veer, die hier op Curaçao zijn 25 jarig jubileum begon. In die 25 jaren was hij verbonden aan de verschillende Nederlandsche tooneelgezelschappen en werkte ook nog als tooneelspeler drie jaren in Indië.

Als huldeblijk van het groepbestuur bood de Hr. de Pril aan den jubilaris een album met foto's van Curaçao en een groote krans (Curaçao kan niet zulke mooie geven als Nederland) met de Nederlandsche kleuren.

Mevrouw Rika Hopper ontving een pracht bouquet rozen van Mevr. Van Slobbe; de andere dames keurige manden met bloemen.

Hierna kreeg Willem van der Veer het woord. Nogmaals wilde hij zijn dank brengen voor de ontvangst op Curaçao. Vrienden in Holland hadden leelijk over Curaçao gesproken, maar wanneer hij terugkomt, dan zal hij niets zeggen, maar naar de radio omroep gaan en het door den aether uitschreeuwen, hoe goed Curaçao is, en hoe men hem daar heeft ontvangen, welk een groote gastvrijheid hem hier betoond is.

Onder een luid applaus viel het scherm, maar het werd nog weer eens opengehaald om op uitnoodiging van Willem van der Veer, allen uit volle borst te laten zingen het Wilhelmus.

Het was zeker een avond van nationale beteekenis.

De Sprekers van dezen avond brachten hulde aan het Groepsbestuur van het Algem. Ned. Verbond voor hun bemoeingen omtrent het doen uitkomen van het gezelschap. Eere echter wien eere toekomt. En daarom mogen we wel hier een bijzondere hulde brengen aan de Voorzitter en Secretaris de heeren de Pril en Rustige, die zeker het leeuwenaandeel gehad hebben in deze bemoeingen, die inderdaad in de anderhalf jaar, dat deze gaande waren, niet gering geweest zijn. Van de bestuursleden mogen echter ook nog verder gemeld worden de Heeren Holstein, penningmeester en Manrique Capriles voor de verdere regelingen in de laatste maanden.

Zondagavond vond de opvoering plaats van een spel in vijf bedrijven, van Charles Ran Kennedy, „De Dienstknecht in huis" Weer muntten uit, de leider Willem van der Veer, die wat karakteruitbeelding betrof een zelfde rol vervulde als Zaterdag: en Mevrouw Rika Hopper, die als domineesvrouw een geheel andere rol had, maar geenzins minder was als de avond te voren. Ook de andere spelers in 't bijzonder de bisschop en de dienstknecht oogsten uitbundig succes.

In vergelijkingen van beide tooneelstukken, die we hoorden maken, merkten we wel dat de smaken verschillen.

Wij voor ons, vinden het gelukkig, dat *de medailles*, nog weer een keer gegeven worden.

Over de uitbeelding der rollen echter is er maar een roep.

Minder bezet was de avond van Dinsdag die aan klein tooneel gewijd was. Uitmuntend waren ook deze avond weer de hoofdspelers Willem van der Veer met „De brand in de Mijn" van Oda Negri, en Mevrouw Rika Hopper in haar liedjes. Welk een verscheidenheid van rollen deze op haar repertoire heeft, bleek ook uit de Betuwsche vertelling van J. J. Cremer „Mieke's overpeinzing in 't hooiland."

Over het algemeen vonden we deze avond wat te zwaar voor Curaçao en stelden we ons ook de vraag of sommige stukken wel goed gekozen waren: en past klein tooneel ook niet beter in plaatsen, waar meer intimiteit is als in een schouwburgzaal?

We mogen hierbij echter niet vergeten, dat Nederlandsche tooneelspelers op dit gebied, op Curaçao nog geen ondervinding hebben kunnen opdoen. We zijn nog pas aan een begin wat immer moeilijk is.

De komende avonden zullen wel weer een succes zijn, waarvoor stukken en spelers borg zijn.

Het probleem der Maatschappelijke ordening.

Pauselijke encyclieken zijn te groot om door de massa gelezen te worden, misschien te moeilijk ook.

Het zijn studieboeken, en wie heeft tegenwoordig nog lust na een drukke dagtaak deze ter hand te nemen?

Zoo komt het ook, dat men van het standpunt, welke de kerk inneemt in de groote moderne vraagstukken, niet op de hoogte is, en men wel eens verwonderd opziet, wanneer we in kranten artikelen met ideeën en brokstukken van die encyclieken kennis maakt. De Maatschappelijke orde is een der problemen, waarmede de Paus zich laatste tijden vooral heeft bezig gehouden. Noemen we slechts de encycliek in de „Qadragesimo anno" gebaseerd op deze gedachte, „dat de huidige goederenverdeeling niet meer rechtvaardig is."

Hoe die maatschappelijke orde te herstellen?

We lazen dezer dagen een verslag van een rede, welke de bekende Duitsche socioloog Pater Muckermann S. J. hield voor de Nijmeegsche studenten, waarin we over dat probleem het volgende merkwaardige lezen:

„Het probleem", de bekende rede van Mgr. Poels, waarin de vraag gesteld wordt. hoe het komt, dat, terwijl onze kerken vol zijn, wij in het openbare leven geen daaraan evenredige rol spelen, leeft in Duitschland zeer sterk. De oorzaak ligt gedeeltelijk in een liberalisme in onze kringen, gedeeltelijk in een soort van supra-naturalisme, een zekere enge vroomheid, die niet van gemakzucht vrij is en zich aan het terrein van het volle leven onttrekt. Sinds 100 jaar wordt de kamp tegen het katholicisme voor het grootste deel gevoerd niet uit haat tegen de Kerk, maar om een stuk menschelijkheid, dat door het katholicisme al te veel verwaarloosd is. De vrijdenkers- en goddeloozenbeweging ontleent daaraan haar kracht, dat ze zich verbonden heeft met den kreet om brood, woning, loon.

Aan deze vraag te voldoen is de eerste taak van het katholicisme: heeft ook Christus de 5000 niet allereerst gespijzigd, toen zij hongerig waren?

Het vraagstuk der sociale ordening is er een van den allereersten rang: op den bodem der huidige wereldorde is geen plaats meer voor het kruis, we moeten dezen bodem eerst geschikt maken om het erin te planten. Die sociale ordening moet gebouwd staan op twee grondpijlers. Op de eerste plaats op een levende gerechtigheid.

De bourgeoisie, die in de 19e eeuw zoovele hervormingen tot stand bracht, heeft oog gehad voor de massa der arbeiders en heeft nog geen oog voor de nieuwe proletariërs. (Spr. bedoelt hier de mindere ambtenaren en kleine kantoormenschen.) Het levende gerechtigheidsgevoel gaat niet blindedelings aan de ellende en de heerschende onrechtvaardigheid voorbij, het ziet ze en wil een zoo direct-mogelijke hulp. Op het oogenblik is de situatie zóó: of de burgerij zorgt, dat de millioenen proletariërs in het maatschappelijke leven ingerijd worden, óf deze beweging ontwikkelt zich tegen het burgerdom en dan onder de sovjet-vaan. Wij moeten den menschen het besef bijbrengen, dat zij noch van het bolschewisme, noch van het nationaal-socialisme politieke en economische rechten en verbetering te wachten hebben, dat het de Kerk is, die zich steeds de armen heeft aangetrokken. Als alle arbeiders het gevoel hadden, dat het katholicisme in zijn geheel met zijn volle macht achter Rerum Novarum en Quadragesimo Anno stond, liepen morgen de rijen der tegenpartij leeg.

De tweede pijler der nieuwe orde moet zijn: liefde en persoonlijkheid. Ons heele systeem is ver-organiseerd en ver-economiseerd, het persoonlijke, de liefde van mensch tot mensch, is eruit weg. Ook in de politiek hebben we behoefte aan persoonlijkheden en niet aan referaten en woorden, Van deze idee, dat men persoonlijk van mensch tot mensch iets moet doen, moeten wij trachten het geheele volk te doordringen. Deze persoonlijkheid moet geleefd worden van uit de persoonlijkheid van God

Dat zijn de vitale oerkrachten, die in het katholicisme aanwezig zijn, de krachten der Benedictijnen en monniken uit de Middeleeuwen, die onze beschaving hebben verbreid, zij vroegen bij het stichten hunner kloosters niet naar dividend en economische rentabiliteit: zij hadden een ideaal: het Kruis.

Het beeld, dat bij de kerk van heden past, is niet meer dat van de machtige organisatie, het is dat van den bloeienden wijnberg. Iedere priester, iedere leek is een rank aan den wijnstok, het innerlijke leven van liefde moet beslissend zijn. Voor ons tijdperk is niet de machtige Innocentius III het ideaal, maar de arme Franciscus.

Een nieuwe jeugd, nieuwe jonge krachten leven onder ons op, er wordt minder gepraat, maar meer gedaan.

Toch moet men niet lichtzinnig-optimistisch zijn in een tijd, waarin tienduizenden in doffe wanhoop met het leven afgerekend hebben en overleggen, of zij vandaag dan wel morgen de gaskraan zullen openzetten. Hun kan men slechts één ding geven: het geloof aan een vernieuwingsproces, dat door dezen tijd heen gaat, het geloof aan den zaadkorrel, die naar het Evangeliewoord, in den grond verdwijnen moet, opdat er nieuw leven en nieuwe vruchten ontstaan zullen.

BERICHTEN.

Veertigurengebed H. Familiekerk.

DONDERDAG - AVOND 7 JULI, plechtige opening van het Veertigurengebed om 7 uur. Onder het Lof feestpredikatie.

VRIJDAG, 8 JULI, 's morgens om 5 uur gelezen H. Mis, waarna uitstelling van het Allerheiligste.

Om 6 uur gelezen H. Mis.

Om 7 uur de plechtige H. Mis.

Verder den geheelen dag aanbidding.

Om 12 uur algemeene aanbidding der vrouwen.

Om 3 uur algemeene aanbidding der kinderen.

Om 7 uur plechtig Lof met feestpredikatie.

ZATERDAG, 9 JULI, evenals op Vrijdag.

Den geheelen dag gelegenheid om te biechten.

ZONDAG, 10 JULI.

Om 4 uur H. Mis voor de vrouwen met algemeene H. Communie.

Om 5 uur H. Mis voor de mannen met algemeene H. Communie.

Om 7 uur H. Mis voor de kinderen met algemeene H. Communie.

Om 9 uur Pontificale Hoogmis. Voor de Hoogmis zal Monseigneur plechtig vanaf de Roode Weg worden ingehaald.

Van 11 uur- 1 uur 'smiddags algemeene aanbidding der mannen.

Om 3 uur algemeene aanbidding der kinderen.

Om half 7 Pontificaal Lof met feestpredikatie en processie.

De Dietse Spelers naar Aruba.

Woensdagavond vertrokken de Nederlandsche Spelers met het S.S. Medea naar Aruba, uitgeleid gedaan, door de bestuursleden van het Algem. Ned. Verbond.

Donderdag en Vrijdagavond werden daar opgevoerd *„De medailles van een oude vrouw"* en *„De dienstknecht in het huis.*

Heden keerde het gezelschap weer terug, om vanavond in de Stadsschouwburg een tweede voorstelling te geven van eerstgenoemd stuk tegen gereduceerde prijzen.

Goedkoope gelegenheid voor de Schouwburg, hedenavond.

Gaarne vestigen we de aandacht op de gereduceerde prijzen van f 2.50 en f 1.50, waarvoor men hedenavond de voorstelling *„De Medailles van een oude vrouw"* van het Nederlandsch Tooneelgezelschap, in de Stadsschouwburg kan bijwonen. Gelijk men uit de recensie in ons blad lezen kan, is het de kosten en moeite overwaard.

In dank ontvangen.

Van de West-India Mercantile Co. een reclame voor de hulpmiddelen bij de schrijfmachine.

Eenige sprekende Reclamebiljetten van onze Gouvernements Radiodienst.

Een oud-Curacaosch verloskundige.

Misschien is het voor verschillende oud bekenden van belang, wat we in de West lazen van 3 Juni over „moesje Bakker.

Mevrouw Comvalius, in wijder kring meer bekend als „moesje Bakker", zal morgen 40 jaar onafgebroken in de verloskundige praktijk zijn. Eerst te Curacao en de Bovenwinden en later n Suriname. Klein van stuk, met een degelijke ontwikkeling en liefde voor muziek en schilderkunst bij een opgeruimd humeur kan men in deze bijna 60 jarige, dien leeftijd haast niet ontdekken.

Steeds plichtgetrouw en met toewijding voor haar taak, heeft ze reeds twee geslachten gediend. Toen hier de gele koorts uitgebroken was in een tijd, dat haar eenig kind, de tegenwoordige Luitenant Kolonel in het Indische Leger, Dr. Bakker, ziek was, had zij er toch den tijd en den kans weten te vinden, om zwaar beproefde Europeesche gezinnen ten onzent van dienst te zijn. En velen zullen zich nog kunnen herinneren, welke groote werkkracht er toen van haar en Dr. van Rijn was uitgegaan ten zegen van getroffenen. De liefde en waardeering, die vele Europeanen voor haar koesteren en welke van ouders op kinderen is overgegaan, is vooral bij haar laatste reis naar Holland tot uiting gekomen in de hulde, haar door een kring studenten, hare „kinderen", ten huize van haar zoon te Utrecht gebracht. Een goede kracht die eenvoudig en stil haar weg gaat.

De bezuiniging op de Isla.

We lezen over het jaar 1931, in het verslag der Koninklijke.

Het jaar 1931 was er een van bezuiniging.

De kosten van exploitatie en nieuwbouw verminderde bij de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij met 25 millioen gulden en bij de Curaçaosche Scheepvaart Maatschappij millioen gulden.

De raffinaderij verwerkte gedurenmet 5de 1931:

6.368.000 K.G. ton ruwe olie tegen 7.495.000 K.G. ton over 1931.

Over de verhouding met de lago in Venezuela lezen we verder:

In den loop van het jaar 1931 besloot de Lago Petroleum Corp. niet langer deel uit te maken van de overeenkomst, waarbij de voornaamste productiemaatschappijen waren overeengekomen de productie te stabiliseeren; de Lago Petroleum Corp. gaf voor dit besluit geen bepaalde reden op en onze Groep besloot haar werkzaamheden voort te zetten, zonder haar productie te verminderen aangezien men van oordeel was, dat de algemeene toestand der industrie eerder behoefte heeft aan „efficiëncy" en bezuiniging dan aan meerdere productie.

Kamer van Koophandel te Rotterdam.

In dank ontvingen we de door genoemde Kamer uitgegeven statistiek van handel, nijverheid en verkeer van Rotterdam over het eerste kwartaal 1932, mede bevattende de vergelijkingscijfers voor de kwartalen van 1931.

Gedurende het eerste kwartaal van 1932 zijn in verschillende havens den Waterweg van Rotterdam naar zee („Nieuwe waterweg"), benevens te Dordrecht. (vormende tezamen de zeehavens in de Rijn-Maas-Delta), binnengekomen 2.959 zeeschepen, metende 4 376.003 tons netto.

Van die schepen voeren 646 onder Nederlandsche vlag, 528 onder Duitsche vlag, 524 onder Engelsche vlag 183 onder Fransche vlag, 164 onder Zweedsche vlag, 128 onder Noorsche vlag. enz.

Het totale goederenverkeer ter zee van Rotterdam met de nabij gelegen kleine havens omvatte in het eerste kwartaal van 1932 ruim 5.800.000 ton van 1.000 K. G., tegenover ongeveer 4.900.000 ton voor Groot-Hamburg en 4.200.000 ton voor Antwerpen. Rotterdam nam dus met betrekking tot goederenverkeer gedurende dit tijdvak weder de eerste plaats in op het vasteland van Europa.

Het internationale goederenverkeer langs den Rijn van en naar Rotterdam omvatte in het eerste kwartaal van 1932 bijna 3 500.000 ton van 1.000 K. G., zijnde 47,72% van het geheele Rijnvaartverkeer over de Nederlandsche grens.

Naar aanleiding van een artikel in ons blad van 23 April 1932, mochten wij van den Secretaris het volgend schrijven ontvangen.

U geeft in dit artikel uitdrukking aan Uw teleurstelling, dat in onze statistiek geen melding is gemaakt van Curaçao en Aruba. Naar aanleiding daarvan zullen wij bedoelde gegevens onmiddellijk in onze eerstvolgende driemaandelijksche statistiek opnemen (de cijfers van de scheepvaartbeweging van Curacao en Aruba voor de de jaren 1927 tot en met 1930 zullen wij ontleenen aan het officiele Curacaosche verslag, terwijl wij voor 1931 de door U gepubliceerde cijfers zullen overnemen). Misschien wilt U te zijner tijd in Uw blad van deze aanvulling melding maken."

Hetgeen wij hierbij doen.

Petroleum In Nederland?

Petroleum beheerscht de wereld voor een belangrijk deel. En de halve wereld zit vol petroleum.

Nu schijnt er ook in Nederland petroleum te zitten en de Bataafsche is er als de kippen bij geweest om een onderzoekvergunning uit te lokken.

We lezen in de Holl. bladen:

Bij de Tweede Kamer is thans een wetsontwerp ingediend tot het verleenen van vrijheid tot het opsporen van delfstoffen door middel van boringen, zulks naar aanleiding van besprekingen met de Bataafsche Petroleum Maatschappij over de aanwezigheid van aardolie, in economisch winbare hoeveelheden, in het Noord-Oosten van Nederland. De Maatschappij verzocht den Minister te willen bevorderen dat zij door een bijzondere regeling in staat zal worden gesteld een stelselmatig onderzoek in te stellen, zonder hierbij gevaar voor concurrentie te hoeven te vreezen, hetgeen kan worden bereikt, door het thans ingediende wetsontwerp, waardoor de Minister van Waterstaat de bevoegdheid krijgt, bedoelde vergunningen te verleenen.

Britsch-Indiers naar Curacao.

We lazen in de Surinamer dat met de Stuyvesant twee Britschindische families naar Curaçao zijn vertrokken om er den tuinbouw te gaan uitoefenen.

Hun overkomst en vestiging vinden plaats met steun van het Curaçaosch Gouvernement, dat door bemiddeling van den heer Jainundusingh de zaak regelde.

Vertrokken zijn een gehuwd Britsch Indier en diens gehuwde zoon, beiden met gezin, in totaal zes personen, afkomstig van het Land van Beekhuizen, waar zij als landbouwers waren gevestigd.

Slaagt de proef der uitzending, dan zullen er waarschijnlijk meer gezinnen worden aangevraagd.

Het spreekt wel vanzelf, dat de proef hier met belangstelling zal worden gevolgd.

Onverdraagzaamheid.

De vroegere gouverneur van den Staat New-York Al Smith, wordt ook ditmaal genoemd als candidaat der Democraten voor het Presidentschap der Vereenigde Staten.

Hij is een man, wiens bekwaamheid en geschiktheid door niemand in twijfel worden getrokken. Maar.... hij is katholiek en dàt geldt als een groot bezwaar!

„Al Smith" — zoo lezen wij in een berichtje van de „N. R. Ct." — „kan nooit een candidaat zijn met veel kans. Hij is Roomsch-katholiek en dit schijnt bij de huidige samenstelling van het Amerikaansche volk een bijna onoverkomelijk bezwaar."

Bijna onoverkomelijk!

Het anti-papisme blijkt wel welig te tieren in de Ver.-Staten.

Nog nimmer werd een katholiek tot President der Ver. Staten gekozen.

Nog nimmer zelfs was er — vergissen wij ons niet — vóór den heer Smith een katholiek candidaat voor het hooge ambt.

Men mag alles wezen: protestant, vrijmetselaar, spiritist, ongeloovige, of wat ook, — alleen katholiek zijn is voor het bekleeden van dat ambt uit den booze.

En dan durft men nog aan de katholieken onverdraagzaamheid en benepenheid van opvatting te verwijten.

Het is al even dwaas als onrechtvaardig.

S.

De wedstrijden op *ZONDAG 3 JULI 1932.*

MUNDO NOBO:

Wilhelmina Beker E

Jong-Holland—V.K.C
Aanvang 4.45 precies.

Reserve 1ste klasse:

Trappers 2—Republiek 2.
Aanvang 3.30 precies.

ASIENTO-TERREIN.

1ste klasse: Asiento—Transvaal.
Aanvang 4.45 precies.

2de klasse: Bismarck—Vitesse.
Aanvang 3.30 precies.

R.C.C.-TERREIN.

2ste klasse: D.N.S.—Shell
Aanvang 3.30 precies.

Zeilvaart gedurende de maand Mei 1932.

Binnengekomen van:		*Vertrokken naar:*	
Aruba	20	Aruba	23
Bonaire	34	Bonaire	28
Guanta	1	La Guaira	6
La Guaira	1	La Vela	14
La Vela	8	Las Piedras	1
Pto. Cabello	18	Puerto Cabello	12
Ponce	1	San Pedro de M.	1
San Pedro de M.	2		
Sto. Domingo	1		
Tucacas	2		
Zee	1		
Totaal	89	Totaal	85

Havenbeweging.

Mei 1932.

ZEILSCHEPEN

	Aantal	Inhoud in M^3. Bruto	Netto
Mei	89	8 188	7.456
Vorige maanden	345	34 835	31.132
Totaal	434	43.023	38.588

STOOMSCHEPEN

	Aantal	Inhoud in M^3. Netto	Bruto
Mei	394	4.212.769	2.337.604
Vorige maanden	1.524	17.491.230	9.646.536
Totaal	1.918	21.703.999	11.984.140

Mgr. Verriet naar Aruba.

Op Maandag 11 Juli des morgens 11 uur vertrekt met het S.S. Libertador naar Aruba Mgr. P. I Verriet in gezelschap van zijn secretaris Pater Wahlen. Mgr zal daar s'middags plechtig ontvangen worden.

Goude Jubilee.

Zaterdag a.s. zal Mere M. Theodorique, de bekende directrice van het pensionaat Welgelegen den dag herdenken waarop zij voor 50 jaren hare geloften aflegde in de Congregatie van Roosendaal. In 1861 te Amsterdam geboren, trad zij op 24 Juni 1880 in het klooster.

Op 13 October 1894 kwam ze op Curaçao, waar ze achtereenvolgens werkzaam was in het St. Martinusgesticht, op Pietermaai en op Welgelegen. In 1909 werd ze directrice van het Pensionaat.

Vooral in deze laatste functie heeft ze veel goed gedaan onder de talrijke leerlingen die in de loop der jaren de klassen van het Pensionaat hebben doorloopen. Maar ook de oudleerlingen van de stadsscholen zijn Mere Theodorique nog niet vergeten. Door haar goedheid en opgewektheid heeft ze echter ook talrijke vrienden gemaakt onder de bezoekers van het College Welgelegen, zoodat het haar zeker dien dag niet aan belangstelling zal ontbreken.

We vestigen nog de aandacht op de advertentie, dat de receptie niet is Zaterdag, maar Zondag van 10—12.

Onze beste wenschen aan de sympathieke jubilaresse.

Schietoefeningen op het Rif.

Zondagmorgen om half acht werden er schietwedstrijden gehouden op het Rif door de militaire- en vrijwilligerscorpsen alhier. Volgens de Bol. Com. was de jury samengesteld uit de Heeren Molenbrugge luit. der politietroepen, Merens luit. ter zee. Luit. Isbruker van de Vrijwilligers, de sergeant Falier van de Mariniers en de secretaris van de Burgerwacht te Emmastad.

Als prijzen waren beschikbaar de Kortenaerbeker van 1929, 7 gouden en zilveren medailles van het Vrijwilligerscorps en 2 fantasievoorwerpen.

De uitslag was: 1e prijs (Pistool) Korp. de Later (Politietroepen)

2e prijs Serg. Maj. Schlag (Vrijwilligers)

3e prijs Luit. Damste (Mariniers)

4e prijs Serg. de Jongh (Vrijwilligers)

5e. prijs Serg. Maj. Wagemaker (Milit. Politie)

De prijzen op het geweer waren:

1e. prijs; Vrijwilligers.

2e. „ Mariniers.

3e, 4e, en 7e prijs; Militaire politie.

5e. prijs; Burgerwacht Emmastad.

6e. prijs; Torpedojager van Nes.

Tot slot sprak Kapitein Ravelli eenige woorden om de prijswinners te feliciteeren, en bracht Comm. Winkel een toost.

Uitbreiding stadsdistrict.

We vestigen er de aandacht op, dat met 1 Juli de uitbreiding van het stadsdistrict is ingegaan.

Het nieuwe stadsdistrict loopt thans van de politiepost Cas chiquito, bij Wishi tot de post Dominguito bij Janwe. Beide posten exclusief.

Nederlandsche onderscheiding in Venezuela.

Naar de Bolet. Com. verneemt heeft H. M. de Koningin aan de secretaris van President Gomez, Dr. Rafaël Requena de ondescheiding verleend van Groot-Officier in de orde van Oranje Nassau.

De Regen.

De „awa di San Juan" is deze week niet uitgebleven. Dinsdagnacht ontlastte zich boven de stad een geweldig onweer.

Kort na een geweldige slag, ging de brandfluit op de Isla, terwijl kort te voren de politie een flinke binnenbrand had gebluscht op de Klipstraat.

De regenmeter op het St. Thomascollege wees gedurende de maand Juni een regenval van 32.5 m.M.

Voetbal op het Rif.

De Hr. E. Monte verzocht ons mede te deelen, dat de aangekondigde wedstrijd tusschen een elftal der Mariniers en Van Nes, op Zaterdag niet kan doorgaan, omdat het terrein nog niet klaar is.

Donderdag zal deze wedstrijd gespeeld worden.

POLITIEBERICHTEN.

Herhaaldelijk bereiken de Politie verzoeken om opsporing van vermiste personen, meerendeels minderjarigen.

Keert deze vermiste persoon korteren of langer tijd bij de familie terug, dan wordt de Politie echter hiermede veelal niet op de hoogte gesteld.

In het belang van het publiek is het noodzakelijk ook van dien terugkeer de Politie kennis te geven.

Een goede vangst.

Door de Recherche is deze week een vrouwspersoon F. genaamd, wonende Berg Ararat aangehouden en voorgeleid wegens onbevoegd uitoefenen van de geneeskunde.

Genoemde vrouw is een vreemdelinge, en iemand waar de politie reeds lang op loerde.

Veroordeeling en uitzetting zullen nu wel volgen, waardoor ook aan andere praktijken een eind gemaakt zal zijn.

Brand.

Op 29 Juni l.l. te 12.15 uur nacht werd telefonisch brand gemeld in de Klipstraat-hoek Havenstraat.

De brand bleek te zijn in de winkel van C. Cuales, La Sonrisa genaamd.

Door het spoedig ingrijpen van de Brandweer, waarbij de autoriteiten aanwezig waren, was men het vuur gauw meester.

Toch kon niet verhinderd worden dat bijna geheele inhoud van deze zaak een prooi der vlammen werd.

Te 1 uur rukte de brandspuit van de post Mundo-Nobo in, terwijl de 2e wagen van het Waterfort tot 2 uur het nablusschingswerk verrichtte.

Buitenlandsch Overzicht.

De oogen der wereld zijn op het oogenblik gevestigd op de besprekingen te **LAUSANNE**. Zullen von Papen voor Duitschland en Herriot voor Frankrijk tot een overeenstemming komen omtrent de herstelbetalingen? De telegrammen melden dat de beide onderhandelaars op een gegeven oogenblik zoo kwaad waren, dat ze wegliepen, zonder elkaar een hand te geven. In plaats voor de herstelbetalingen wil Frankrijk ten minste economische of politieke compensaties.

Intusschen blijft in **Duitschland** sinds het vertrek van Bruening de toestand onzeker. Zeker is wel dat de Nazis sindsdien in macht zijn toegenomen, waarin we werkelijk een gevaar zien voor de Europeesche toestand. Het verbod om uniform te dragen is Dinsdag op eisch van Hitler, door Hindenburg opgeheven en de Nazis zullen dus wel weer in hun uniform verschenen zijn, waardoor ze een geweldige reclame maken voor hun macht. Dat andere partijen, vooral communisten dit ongaarne zien, moge blijken uit de opstootjes, die deze week overal voorvielen, en die zeker tegen de verkiezingen nog wel zullen toenemen. Of uit dezen toestand de Hohenzollern ten slotte weer den troon zullen hernemen? Telegrammen van Engelsche zijde spraken deze week van een sterke stijging der sympathieen voor het vroegere keizergeslacht.

Behalve deze zorg, zit **Engeland** thans nog steeds met de Indische kwestie, een constitutie is echter dezer dagen beloofd, en spoedig zal een ontwerp voor provinciale autonomie in het parlement verschijnen.

Voor Curaçao kan van belang zijn de **petroleumconferentie**, die Woensdag te Parijs begonnen is. Dienzelfden dag werden de besprekingen reeds voor enkele dagen uitgesteld, daar alle vertegenwoordigers nog niet aanwezig waren. Men vermoedt dat de Russen eerst zullen komen, wanneer de Amerikaansche en Europeesche oliemaatschappijen tot een akkoord gekomen zijn.

In **Ierland** is te Dublin het Eucharistische congres op grootsche wijze gevierd. De kerken konden de congresbezoekers niet bevatten. 250.000 menschen hielden daarom tijdens de kerkelijke diensten processies op straat

Het hoogtepunt was de pontificale Hoogmis in het Phoenixpark, waar de Paus per radio de millioenen heeft toegesproken en zijn zegen gaf.

De bevolking van het protestantsche graafschap Ulster heeft op fanatieke wijze uiting gegeven aan hun anti-katholicisme. Een trein met pelgrims werd overvallen en stokslagen uitgedeeld en met steenen gegooid. Verder werden ook nog in enkele andere plaatsen van dat graafschap de pelgrims overvallen.

Op politiek gebied is in dit land nog dit merkwaardige voorgevallen, dat de Senaat het ontwerp van de Valera heeft aangenomen om den eed op het Engelsche koninghuis af te schaffen, maar geweigerd heeft aan te nemen de geheele onafhankelijkheidsverklaring van Ierland.

In **SPANJE** worden de gemoederen bezig gehouden door het Catalaansch statuut wat door velen in Spanje beschouwd wordt als een geheele afscheiding van deze provincie. Door genoemd statuut zal Catalonie recht krijgen op eigen taal en constitutie.

In het Oosten blijft het steeds woelig. **SIAM** wat juist bezig was het 150 jaren bestaan der dynastie te vieren, heeft deze week, diezelde dynastie gedwongen een constitutie te geven aan het land, de koning heeft maar aan de revolutionaire weermacht toegegeven.

In **CHINA** voeren rooverbenden nog steeds een terreur. De verhoudingen tusschen Japan en China geven nog steeds moeilijkheden en de **VER. STATEN** die in deze Oostersche kwestie tusschen beiden wilden komen, hebben reeds eenige malen van Japan een wenk gekregen, dat dit land ten opzichte van Aziatiesche kwesties er ook een soort Monroe doctrine op na houdt.

In de Ver. Staten is de politie nog voordurend bezig met het geval Lindbergh, maar de arrestaties die geregeld gedaan worden brengen nog geen licht in de zaak.

Aankomst en vertrek der schepen in de week van 3 — 9 Juli 1932.

S.S.	Aank	Van	Vertr.	Naar
Falcon	3	New-York	3	Maracaibo
Tachira	3	Maracaibo	3	New-York
Austvangen	3	Paramaribo	3	New-Orleans
El Libertador	3	Maracaibo-Aruba	4	Aruba-Maracaibo
Colombia	3	Amsterdam	4	P. Limon
Atlas	5	St. Kitts, St. Eustatius, Saba, St. Martin, St. Thomas & Bonaire	—	Curaçao
Trujillo	5	La Guaira	5	Aruba-Maracaibo
Frida Horn	—	Curaçao	5/7	Jacmel, Kingston & P. au Prince
Amor	6	New-York	6	Aruba-Maracaibo
Crijnssen	6	P. Limon	7	Amsterdam
Baralt	6	S. Domingo	—	Curaçao
Ingrid Horn	7	Cartagena	7	Hamburg
El Libertador	7	Maracaibo- Aruba	7	Maracaibo
Baralt	—	Curaçao	7/10	S. Juan, S. Pedro de Macoris & S. Domingo City
Medea	8	Aruba-Maracaibo	8	New-York
Dinteldijk	8	Rotterdam	8	Pacifico del Norte
Atlas	—	Curaçao	9	Bonaire, St. Thomas, St Martin, Saba, St. Eustatius & St. Kitts
Miranda	9	Maracaibo	—	Curaçao
Caracas	9	New-York	9	Maracaibo

Curaçao in 1931.

Van de Curaçaosche Bank ontvingen we het volgende verslag over Curaçao in 1931.

Economische toestand.

De economische toestand was in 1931 in dit gebiedsdeel over het algemeen ongunstig. Door inkrimping der werkzaamheden bij de de grootbedrijven (Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij en Curacaosche mijnmaatschappij) in verband met de algemeene malaise, door het stopzetten van verschillende openbare werken en door de ingetreden slapte in het havenbedrijf en door den handel nam op Curaçao de werkloosheid onder de arbeidende klasse eenigen omvang aan; tengevolge van de droogte wegens het uitblijven van den regen in de grootste helft van 1931 ontstond er bovendien groot watergebrek in de buitendistricten voor mensch en dier.

Onder deze omstandigheden is hier een arbeidsbeurs opgericht, welker bestuur zijn bemiddeling verleende om met medewerking van het Hoofd van het Departement van Openbare Werken, de districtmeesters en de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij zooveel mogelijk werk te verschaffen. Ook het ondersteuningfonds „Nederlandsche Antillen" deed uitkeeringen tot werkverschaffing aan wegen, dammen en putten in de buitendistricten, ten einde de nood te voorkomen.

Met de regens in de tweede helft van het jaar kwam in dezen ongunstigen toestand eene wending ten goede en op het einde van het jaar waren er reeds vooruitzichten op een ruimen maisoogst, terwijl ook rank- en peulvruchten reeds verkregen werden, welke tot voedsel voor den kleinen man dienden.

Voor huiseigenaren die, zooals reeds in het vorig verslag vermeld, wegens het vertrek van tal van gezinnen geen nieuwe huurders voor hunne huizen kregen, werd in 1931 de toestand niet beter, integendeel, de huurprijzen daalden sterk en met het verlaten van dit eiland door nog meerdere gezinnen nam ook het aantal onverhuurde woningen toe.

De handel ondervond in hooge mate den nadeeligen invloed van de algemeene malaise.

De plantagehouders maakten, als in vorige jaren, een moeilijken tijd door; tengevolge van de droogte stierven vele vruchtboomen, vooral oranjeboomen en kokospalmen en verloren zij veel vee, terwijl wat nog van het grootvee in leven gehouden werd, dit met hooge kosten voor krachtvoer gepaard ging. Door melkverkoop konden evenwel deze buitengewone kosten eenigszins goedgemaakt worden.

Op Bonaire was de toestand nog erger, hetgeen te wijten was grootendeels aan dezelfde factoren welke ten opzichte van het hoofdeiland golden.

Door inkrimping der werkzaamheden bij het oliebedrijf op Curaçao geraakte een groot aantal werklieden, van dat eiland afkomstig, buiten werk en keerde toen naar hunne woonplaats terug, waar werkgelegenheid nog veel beperkter was en waardoor dan ook het aantal werkloozen aanmerkelijk steeg. Gebrek aan drinkwater deed zich ook hier in hooge mate gevoelen en dit, gepaard met gebrek aan plantaardig voedsel, veroorzaakte tal van ziektegevallen.

Ook op dat eiland werd door werkverschaffing en met steun van het ondersteuningsfonds „Nederlandsche Antillen" zooveel mogelijk in den nood voorzien, ook door melkdistributie onder de zieken en de kinderen.

Op Aruba was de toestand veel beter dan op de twee eerstgenoemde eilanden. Ofschoon ook daar een inzinking waar te nemen viel Aan het einde van het eerste halfjaar 1931 werden om redenen van bezuiniging de door het Gouvernement uit te voeren werken tot de hoogstnoodzakelijke ingekrompen; door de ongunstige tijdsomstandigheden daartoe gedwongen, reorganiseerden ook de oliemaatschappijen hare bedrijven en een en ander hadden tengevolge dat een groot aantal werklieden afgedankt moest worden.

Niettegenstaande de Lago Oil & Transport Co hare medewerking verleende om, bij voorkeur, zooveel mogelijk, inheemsche werkkrachten, inbegrepen van elders in dit gebiedsdeel afkomstige arbeiders, in dienst te houden en ook anderen in dienst te nemen, zoodat van de plm. 1100 ongeschoolde arbeiders, er 687, uit het gebiedsdeel afkomstig, te werk gesteld werden, waaronder 517 Arubanen, was gedurende het eerste halfjaar het aantal werkloozen groot en liet de toestand zich ernstig aanzien. Dit veranderde echter toen in Juli de regenperiode met overvloedige regens inviel, waardoor men allerwegen het land ging bewerken, terwijl in de toestand eenige verbetering te bemerken viel, toen kort daarop rank- en peulvruchten geoogst konden worden.

Aan de door de oliebedrijven ontslagen vreemde werklieden werd een termijn gesteld om naar ander werk om te zien of wel het eiland te verlaten; dit laatste had in de meeste gevallen plaats.

Tengevolge van den grooten voorraad handelswaren, welker prijzen voortdurend daalden, kwam in verband met de verminderde koopkracht van het publiek de handel in financieele moeilijkheden. Hoewel het bezit de schuld meestal overtrof, kon toch in de meeste gevalllen niet betaald worden uit gebrek aan contanten, zoodat de toestand over het algemeen eind 1931 niet gunstig te noemen was.

Op de Bovenwindsche eilanden was de toestand minder ongunstig, ondanks het feit dat de arbeidende klasse verstoken was van de gelegenheid om, als voorheen, op Curaçao, St. Domingo en Cuba werk te krijgen en dat bovendien verscheidenen van hen, voor wat de Sabanen betreft, die in de Vereenigde Staten en op de Bermuda eilanden een ruim bestaan hadden, van waar zij hunne achtergelaten gezinnen goed onderhouden konden, vanwege de algemeene depressie ook genoodzaakt zijn geweest naar hunne woonplaats terug te keeren. Te danken aan de overvloedige regens konden de kleine luiden op deze eilanden zich toeleggen op den landbouw en hieruit nog voldoende grondproducten trekken voor een karig bestaan.

Alleen op St. Eustatius is het noodig geweest in het begin van het jaar, toen van de jonge aanplant nog geen inkomsten te halen waren, door werkverschaffing in den nood te voorzien.

De vervaardiging van fijn handwerk op Saba, waarvan in 1931 er voor eene waarde van ongeveer f. 10 000 naar de Vereenigde Staten is uitgevoerd, kreeg een geduchten knak tengevolge van in den laatsten tijd gerezen moeilijkheden voor den invoer in de Ver. Staten wegens de hooge invoerrechten.

Wordt vervolgd.

Gasmaatschappij.

Morgen ochtend des voormiddags 7 uur tot 's middags 2 uur zal de stroomlevering in de omgeving van het St. Thomas College verbroken zijn.

Auto ongelukken.

Donderdagmorgen werd een meisje het hospitaal binnengebracht, wegens beenbreuk, tengevolge van een auto ongeval in de Salinja.

Dienzelfden middag werd dood binnengebracht, een zekere E. S. met vreeselijke hoofdwonde en lenden breuk. De auto waarin deze persoon gezeten was, is achter Siberie, tegen twee telefoonpalen geslingerd.

De chauffeur kreeg een armbreuk. Volgens politiebericht is dit laatste ongeluk te wijten aan roekeloos rijden en drankmisbruik.

Dienzelfden avond reden op een driesprong tusschen Barber en Willebrord twee auto's die denzelfde weg op gingen, maar van verschillende richtingen kwamen tegen elkander op.

Beide wagens zijn geheel versplinterd.

De laatste weken is het wel weer erg geweest, en hoeveel door eigen schuld.

Mishandeling Scheidsrechter.

Naar we vernemen is gisteren een voetbalspeler veroordeeld tot acht dagen gevangennisstraf wegens mishandeling van den Scheidsrechter.

We hopen dat dit afschrikwekend werken mag.

K. N. S. M.

Het Hoofdagentschap der K. N. S. M. deelt ons mede dat het ss. „El Libertador" Maandag 4 Juli om 11 a. m. in plaats van om 2 p. m. naar Aruba en Maracaibo zal vertrekken.

RADIOUITZENDING M. S. „COLOMBIA".

Wij vestigen de aandacht van het publiek op de radiouitzending van het m. s. „Colombia" der Kon. Ned. Stoomb. Mij. die zooals gewoonlijk op de volgende uren zal plaats vinden:

Zaterdag	2 Juli	van	11.00	tot	12.00	a.m.
Zondag	3 Juli	van	11.00	„	12.00	a.m.
Maandag	4 Juli	van	12,15	„	13.30	a.m.
		van	20.00	„	21.30	p.m.

M. S. „COLOMBIA". Volgens mededeeling van het Hoofdagentschap der K. N. S. M. zal het m. s. „Colombia" reeds Zondagmorgen om 6 uur te Curaçao arriveeren en zijn reis naar Colombia, Cristobal en Pto. Limon voortzetten op Maandag 4 Juli om 5 p. m.

ss. „MIDAS". Het ss. „Midas" zal Zondagmiddag 5 p. m. vertrekken naar: Fort Liberté, Pto. Plata en Martinique.

INGEZONDEN.

Buiten verantwoordelijkheid der Redactie, zoowel wat vorm of inhoud als wat strekking betreft. De kopy wordt zelfs bij nietplaatsing nimmer teruggegeven.

Een fiscale aangelegenheid.

Mijnheer de Redacteur,

Vergun me een oogenblik het voorrecht Uw aandacht in beslag te nemen, niet omdat ik de meening ben toegedaan, dat het onderwerp door mij gekozen, belangrijker is dan welk ander ook, maar omdat ons streven als Curaçaosche jongens moet zijn, de hindernissen die ons dierbaar eilandje in den weg staan, te doen wijken, om ruimte te maken voor lichtende en brullende booien, die de schepen den weg moeten wijzen, waar zij de passagiers rustig, veilig en kalm kunnen doen landen.

Een schip komt binnen, de Fiscus stuurt zijn ambtenaren uit, om het agentschap en de kapiteins behulpzaam te zijn met de inklaring.

De ambtenaar belast met de inklaring, is misschien iemand met veel ervaringen, speelt alles klaar in een paar minuten, deelt zijne orders uit en gaat verder zich dienstbaar maken, hetzij aan boord van andere schepen of op zijn kantoor.

Maar nu komt het voornaamste gedeelte van de werkzaamheden van de ambtenaren van de Fiscus.

De visitatie der goederen:

Het agentschap van een Stoomvaart Maatschappij, dat zijn inklaringsformaliteiten naar behooren heeft ten uitvoer gebracht, is in zijn recht te verlangen, dat zoowel de goederen die een van zijn schepen heeft meegebracht, als de passagiers die hij heeft te ontschepen, een heusche behandeling ten deel vallen. Tot zijn groote spijt, moet hij soms verstoken blijven van de voldoening, die iemand te beurt valt, wanneer hij zijn plicht heeft vervuld. Met een paar woorden zal ik me trachten duidelijk te maken:

De ambtenaren van de Fiscus, die aangewezen zijn om een zeer moeilijke en zware taak te vervullen, krijgen juist door de groote moeilijkheid van hun werkkring, de gelegenheid om hunne persoonlijkheid naar voren te brengen en zullen dan alleen, indien ze werkelijk geschoold zijn, een gulden weg weten te banen, door hunne ervaringen en kennis dienstbaar te maken voor degenen, die ze noodig hebben.

Een passagier komt aan, is getrouwd en heeft een paar dochtertjes van ongeveer veertien of vijftien jaar bij zich, benevens zijn jonge vrouw.

Hij komt uit zijn hut met een goed humeur en heeft de dokter en de immigratie ambtenaren te woord gestaan, alles O. K., gaat terug naar zijn cabine en maakt alles gereed om aan wal te gaan, vraagt eventjes aan de kapitein of hij het schip kan verlaten en hoort van de kapitein dat alles in orde is.

Het is me ontgaan te zeggen, dat het schip gemeerd ligt in de Caracasbaai, om juist een vlottere bediening te kunnen bevorderen, want daar is het niet zoo druk als in de St. Annabaai.

Maar als hij op het punt staat het schip te verlaten, krijgt hij te weten van de Douane ambtenaren, dat het heusch niet zoo gemakkelijk gaat, als hij dacht want hij moet zijn bagage openmaken en stuk voor stuk zien uithalen, opdat de ambtnaren zich dan kunnen overtuigen, dat hij werkelijk een eerlijk man is en dat hij absoluut niets kwaads in zijn schild voert; maar of die ambtenaar tot die overtuiging komt dat kan ik niet verzekeren, want je kan niemand niet zoo gauw van zijn zienswijze doen veranderen.

Enfin, hij die wel gereisd heeft, zal wel kunnen begrijpen, dat een passagier, die hetzij uit nood of voor zijn pleizier hier binnenvalt, bezwaren kan hebben, om zijn koffers in tegenwoordigheid van ieman die hem of haar vreemd is, te gaan ontpakken op het dek van een schip, het gevaarloopende, het een of ander document of wat dan ook voor zijne oogen te zien wegwaaien en in de zee te zien verdwijnen. Wat zal men dan zeggen, als men hoort, dat die menschen nog steeds eenigszins eeziek zijn en te kampen hebben met de naweeën daarvan. Dus zal men het dan de passagiers kunnen kwalijk nemen als zij zich eenigszins onhoffelijk gedragen. Neen, onder geen enkel voorwaarde.

Het Gouvernement moet in de eerste plaats zorg dragen, dat al de in zijn dienst zijnde ambtenaren toegerust zijn, met een groote dosis van welopgevoedheid, die voortvloeien uit de ontwikkeling van hunne individualiteit, die gepaard moeten gaan met die van hart en hoofd smaak en wil. De eerste moeten als drijfkracht dienen voor de laatste en de laatste moeten de eerste steunen en zoodoende bevordert men de moreele groeikracht van de minder geschoolde ambtenaren.

Het Gouvernement moet zorg dragen dat de kommiezen een behoorlijke opleiding voor wat betreft belastingwezen kunnen krijgen, opdat ze met kennis van zaken kunnen optreden in juist die verordeningen, die hen als leiddraad moeten dienen. Het Gouvernement moet de doortrekkende passagiers het leven gemakkelijk maken, moet zijn geld een lokaas voor de omliggende landen.

Men moet nooit vergeten, dat Curaçao zijn bestaan te danken heeft aan de handel met de omliggende landen en dat kan men alleen bevorderen door een coulante bediening te verzekeren aan de doortrekkende passagiers, die hun plaats van bestemming zullen bereiken, vol van de aangename indrukken, die hun te beurt zijn gevallen en waarvan de heilzame gevolgen niet kunnen uitblijven.

Laten wij onze herinneringen terugvoeren tot den tijd van Sjon SOL toen hij gedwongen door een samenloop van omstandigheden, genoodzaakt heeft gezien, den Heer Guzman Blanco, het verder verblijf alhier te moeten opzeggen en dat deze Heer, een dag voor zijn vertrek werd aangewezen, om de betrekking van Minister van Buitenlandsche zaken van Venezuela waar te nemen.

Hij heeft toen beloofd, dat zoodra hij in Venezuela zou zijn gekomen en het bewind in handen kreeg, Curaçao zou maken tot een visschers plaats. Helaas is het hem dit niet gelukt, alweer door een samenloop van omstandigheden. Men denke slechts aan de 30% aditioneele rechten.

Dus laten wij nu uit de ervaringen toen opgedaan voordeel trekken en de menschen van de omliggende landen als broeder beschouwen en ze behandelen als zoodanig.

U, Mijnheer de Redacteur dankende voor de verleende plaatsruimte, teeken ik,

Hoogachtend,

Jacobo Aloice Hernandez.

Oud-Hoofdkommies der Belastingen.

Handelsbelangen.

Ten gerieve harer ontvangers heeft de K.N.S.M. indertijd, met opoffering van veel geld, aan de Westwerf zeer moderne etablissementen gebouwd, waar goederen, geheel naar de eischen des tijds, onder deskundig toezicht, opgeslagen kunnen worden. Een dergelijke faciliteit heeft speciaal in dezer crisistijd groote waarde, aangezien financieele omstandigheden oorzaak kunnen zijn, dat de ontvanger zijn goederen niet direct kan afnemen. Deze scheepvaart maatschappij, welke zelf in hooge mate gebukt gaat onder de crisis, zoo zelfs, dat zij bij de Regeering om steun heeft aangeklopt, begrijpt, dat zij alles in het werk moet stellen om zich aan te passen aan de omstandigheden harer ontvangers.

Het Gouvernement van Curacao schijnt echter eene andere meening toegedaan te zijn. Met ingang van 1 Juli zullen alle goederen, welke vijf dagen na aankomst van een schip niet zijn ingeklaard, aan opslagkosten onderhevig zijn en na veertien dagen in het Gouvernements-entrepot worden opgeslagen. Het uitvaardigen eener dergelijke bepaling natuurlijk zeer eenvoudig, doch heeft men van-officiele zijde ook wel goed overwogen, wat de gevolgen voor den handel zijn, die reeds met zooveel moeilijkheden te kampen heeft?

Menschen uit de practijk zullen het er zeker mee eens zijn, dat de handel in deze periode geen nieuwe lasten kan dragen; wel gebaat is door een vermindering, hetgeen de K. N. S. M.-maatregel beoogde, afgezien nog van de omslachtige wijze waarop goederen uit het Gouvernements-entrepot vrijgemaakt moeten worden.

Niemand zal willen ontkennen, dat ook het Gouvernement in deze tijden het geld hard noodig heeft, maar de uit de thans genomen maatregelen voortvloeiende baten hadden gemakkelijk op andere wijze gevonden kunnen worden, zonder een extra druk te leggen op een reeds zeer noodlijdende categorie der bevolking.

Het nut der mooie K. N. S. M. loodsen word op deze wijze tevens tot een minimum teruggebracht en de hieraan bestede gelden zal de Regeering in Holland straks in den vorm van steun aan de maatschappij kunnen terugbetalen.

Curaçao, den 29 Juni 1932.

EEN HANDELSMAN.

Hoe de schrijfmachine werd uitgevonden.

Wij kunnen ons geen kantoor van eenige beteekenis meer voorstellen zonder schrijfmachine.

Aan wien hebben we dit nuttig instrument te danken?

De vader van de schrijfmachine is zekere Christophorus Latham Sholes en hij construeerde in 1867 de eerste, onvolkomen machine.

Sholes was geboren in Milwaukee, had twaalf ambachten bij de hand gehad en vele, zeer belangrijke uitvindingen gedaan.

Hij was boekdrukker, redacteur, uitgever, postbeambte en parlementslid. Omstreeks 1865 gaf Sholes een krantje uit, waarvan het Redactie-bureau in Milwaukee tegenover het telegraafkantoor was. Op een goeden dag kwam hij het kantoor binnen en vroeg den directeur, dien hij goed kende, een blad calqueer-papier te leen.

— Waarvoor hebt gij het noodig? En Sholes antwoordde met een heel geheimzinnig gezicht:

— Loop morgenmiddag maar op de redactie aan, dan zal ik het wel wijzen.

De telegraaf-directeur kwam den volgenden dag en vond den redacteur achter een wonderlijk apparaat zitten dat o. a. uit een oud Morsetoestel, een glasschijf en verscheiden tusschen-schotten bestond. Sholes nam het blad calqueerpapier en een dun velletje wit papier, legde ze in het toestel tegen de glasplaat, bewoog het papier langzaam met de eene hand en drukte met de andere hand voortdurend op den knop van het Morsetoestel. Aan den onderkant van den knop was de letter W. in koper uitgesneden en inderdaad verscheen op het papier telkens die letter.

De uitvinder verklaarde vol trots, dat hij een schrijvende machine had gebouwd. Hij was dan ook in de goede richting. Na een paar maanden zoeken en tasten had hij de eerste schrijfmachine in elkaar gezet.

Door een ommelet.

De Fransche wijsgeer Condorcet was door de hoofden der revolutie in het jaar 1793 ter dood veroordeeld, maar had zich door de vlucht aan de vervolging onttrokken. Op zekeren dag kwam hij doodmoe in een herberg en bestelde een ommelet. De herbergierster, die de bestelling zelf aannam, vroeg hoeveel eieren zij moest nemen, en Condorcet, reeds weer in gedachten verdiept, zonder in het minst te vermoeden hoeveel eieren voor 'n ommelet noodig waren, antwoordde verstrooid:

— Nu, we zullen er maar 'n dozijn nemen, denk ik. Dit antwoord had tengevolge, dat de herbergierster hem ten zeerste verbaasd aankeek.

— Wat, die vagebond wilde een dozijn eieren in een ommelet? En hoe verlegen had hij geantwoord! Dat was een vermomde aristocraat.

Ze liep naar buiten, riep haar man en deze bewerkte dadelijk de gevangenneming van haar gast. Zonder ommelet zelfs gezien te hebben, werd hij weggesleept, op een boerenpaard gebonden en naar Bourg-la-Reine gebracht. Den volgenden morgen was hij dood.

Welgelegen.

De Overste heeft het genoegen, het publiek mede te deelen, dat bij het gelegenheid van het Gouden Jubilé van de Eerw. Mère Theodorique de receptie zal plaats hebben op Zondag 10 Juli van 10-12 v.m.

De oud-leerlingen, die eene uitnoodiging ontvangen hebben, worden vriendelijk verzocht, vóór Dinsdag 5 Juli uiterlijk te melden, of de uitnoodiging aangenomen wordt.

Welgelegen.

La Superiora se complace en hacer saber al público que con motivo de la celebración del Jubileo de Oro de la Rda Mère Theodorique habrá recepción el domingo 10 de julio de 10 a 12 a.m.

Se suplica a las exalumnas invitadas, tengan la amabilidad de avisar a mas tardar el martes 5 si pueden ser esperadas.

Dankbetuiging.

Voor de vele blijken van vriendschap, waardeering en belangstelling gedurende ons meer dan 22-jarig verblijf op Bonaire, en bij gelegenheid van ons vertrek uit dat eiland ondervonden, betuigen wij langs dezen weg aan allen, die daartoe hebben bijgedragen, onzen hartgrondigen dank en bieden hun allen ons tegenwoordig tehuis en diensten aan.

Wij hopen het ons zoo dierbaar geworden Bonaire, waar wij steeds door allen, zonder onderscheid met liefde en achting werden bejegend, binnen afzienbaren tijd te mogen weerzien in voorspoed en welvaart.

Nogmaals roepen wij alle Bonairianen een hartelijk „Vaarwel en tot weerziens" toe.

St. Jansberg, Curaçao den 28 Juni 1931.

N. H. HENRIQUEZ. V. I. HENRIQUEZ.

SCHOOLVEREENIGING „NEGROPONT" Emmastad.

OPENBARE LES op Maandag 4 Juli 1932, van 7.45 tot 11.30 v.m.

Alle belangstellenden zijn hartelijk welkom.

LESROOSTER: 7.45 — 8.30 zwemmen
9.00 — 9.45 gymnastiek
10.00 — 11.20 lessen v/d school
11.20 — 11.30 zingen.

KLEUTERKLASSE: 9.00 — 11.15.

HET BESTUUR.

Groep Nederlandsche Antillen van het Algemeen Nederlandsch Verbond.

Het Nederlandsch Tooneelgezelschap in den Stadsschouwburg.

Vastgesteld speelplan.

Zaterdag 25 Juni	„De medailles van een oude vrouw." (abonnementsvoorstelling)
Zondag 26 Juni	„De dienstknecht in het huis." (abonnementsvoorstelling)
Dinsdag 28 Juni	„Klein tooneel." (abonnementsvoorstelling)
Woensdag 29 Juni	Bezoek aan Aruba.
Zaterdag 2 Juli	„De medailles van een oude vrouw" (speciale voorstelling, waarvoor abonnementen niet geldig zijn)
Zondag 3 Juli	„De Schok" (abonnementsvoorstelling)
Woensdag 6 Juli	„Als je maar een verleden hebt" (abonnementsvoorstelling)
Vrijdag 8 Juli	„De Schok" (speciale voorstelling, waarvoor abonnementen niet geldig zijn)

ALLE VOORSTELLINGEN BEGINNEN OM **HALF NEGEN** PRECIES.

Programma's met rolverdeeling zijn verkrijgbaar bij den ingang van de Schouwburg tegen betaling van 25 cent per stuk.

2—2

Groep Nederlandsche Antillen van het Algemeen Nederlandsch Verbond.

Buitengewone Voorstelling **tegen verlaagde prijzen** door het Nederlandsch Tooneelgezelschap in den Stadsschouwburg op **Zaterdag 2 Juli a.s.** des avonds **8.30 precies**, opgevoerd zal worden

„De medailles van een oude vrouw."

Abonnementen zijn voor deze voorstelling niet geldig.

TOEGANGSPRIJZEN 1e. Rang f. 2.50
2e. Rang f. 1.50

Plaatsbespreking vanaf **Donderdag**, uitsluitend bij het Bestuurslid der Groep, den Heer Manrique Capriles „La Moda" Heerenstraat.

Bijblad van de Amigoe di Curaçao van 2 Juli 1932.

De Zuiderzee gesloten.

Over dit belangrijke feit lazen we in de Maasbode:

Zij, die over eenige jaren de geschiedenis van ons land gaan schrijven, dienen voor den dag van gisteren een afzonderlijk hoofdstuk te reserveeren. Op den merkwaardigen 28sten Mei immers is voor een groot gedeelte van ons land en periode van vele eeuwen afgesloten en is men een nieuw tijdperk begonnen, waarin met nieuwe middelen de strijd om het bestaan zal worden gevoerd, waarin tevens nieuwe mogelijkheden voor een bestaan zijn geopend, waarin andere kansen voor 'n andere welvaart worden geboden. Men heeft getreurd om het verlies van de Zuiderzee en gisteren hingen in de Zuiderzeeplaatsen de vlaggen van de visschersschepen halfstok. Maar zal de tijd ook hier niet veel kunnen leeren?

Niet alleen echter voor de streek om den voormaligen Zuiderzee was de dag van gisteren een historische datum. Voor heel ons land is het een feestdag geworden, want de internationale aandacht is weer eens gevestigd op dat lage waterlandje bij de zee, waar de mannen het geheim verstaan de zeeën te regeeren.

En al is de tijd, dat zij met den bezem de zee beheerschten, lang voorbij, thans slaan zij bruggen over het breedste water en sluiten deze met een ontzaglijken dam af.

En daarom was het ook feest gisteren, van den Oever tot het laatste afsluitgat, dat moest worden gedicht. De Maatschappij tot uitvoering van Zuiderzeewerken had al haar materiaal — en dat is groot en grof geschut! — verzameld bij de opening in De Vlieter, die gisteren middag omtrent half één nog zes tot zeven Meter bedroeg. Van alle schepen woei de nationale driekleur statig in de wind, gepavoiseerde jachten dreven tusschen de kranen en dekschutten en de zon tooverde haar mooiste licht over het water. Een twaalftal militaire vliegtuigen trok, luidruchtig rookend, cirkels boven de historische plek en er was spanning op iedere boot en op ieder stuk drijvend materiaal.

De oude veerponton „Stavoren" was feestelijk versierd en met een zonnetent voorzien. Daar waren de vele autoriteiten verzameld, die de groote gebeurtenis kwamen bijwonen. De officieele sluiting droeg een beslist technisch karakter; daarom waren ook vrijwel uitsluitend technische autoriteiten genoodigd. Aan boord van de „Stavoren" waren o.a. Staatsraad dr. H. Colijn, de minister van Waterstaat mr. P. J. Reymer; de directeur-generaal van den dienst der Zuiderzeewerken, Ir. P. de Blocq van Kuffeler; de directeur-generaal van den Waterstaat, dr. ir. J. A. Ringers; de ondervoorzitters van de Zuiderzeeraad, mr. G. Vissering en dr. ir. H. Wortman; de leden van den Zuiderzeeraad ir. Bongaerts en dr. ir. Th. v.d. Waerden; de secretarissen mr. K. Jansma en mr. W. J. Vogel met eenige andere leden en verschillende ingenieurs van den Rijks- en Provinciale Waterstaat. Dat de directie van de M.N.Z. en alle ingenieurs aanwezig waren, behoeft nauwelijks vermelding.

28 Mei 1932 te 13,02 uur.

Toen de zeesleepboot „Sphinx", die voor deze gelegenheid als persboot was gecharterd, omtrent 12,15 uur voor het sluitgat bij de „Stavoren" meerde stroomde het wassende water kalm door de nauwe opening, die de twee dijken in wording nog van elkander scheidde. Twee ontzaglijke kranen met imponeerende groote grijpers wachtten aan weerszijden van den dijk op het teeken, dat bij den laatsten aanval op de Zuiderzee zouden kunnen beginnen. Tevoren echter zouden de officieele redevoeringen worden gehouden op de ponton.

Het eerst was het woord aan Staatsraad dr H. Colijn. Na in 't kort den arbeid aan den Zuiderzeedijk, die negen jaar geleden werd begonnen, te hebben gememoreerd, herinnerde dr. Colijn aan het woord uit de H. Schrift: „een ander is het, die zaait, een ander, die maait." En dan herdacht spr. dr. ir. Lely, den man, die van 1887 af streed voor de zaak, waarvan wij thans het einde zien, maar die de prachtige voltooiing van dit grootsche werk, den afbouw van zijn stouten droom, niet meer heeft mogen beleven.

Ir. Wortman was de eerste, die van rijkswege werd aangewezen, om den dienst der Zuiderzeewerken te leiden. Deze geniet nog wel het voorrecht, de feestelijke werkelijkheid te zien, maar niet meer in de functie, waarin hij zijn arbeid eraan begon. Spreker noemde verder ir. Ringers, den eersten hoofduitvoerder van M.U.Z., die thans als directeur-generaal van den waterstaat den arbeid voltooid ziet. Ten slotte herinnerde dr. Colijn aan de personen, die het voorrecht genoten, in dezelfde functie den titanenarbeid gereed te zien; aan mr. G. Vissering, den vice-voorzitter van den Zuiderzeeraad, aan oud-minister Bongaerts, onder wiens bewind de M.U.Z. werd opgericht en aan dr. Colijn, over wien hij zeer kort, wenschte te zijn.

Na dr. Colijn sprak en ir. de Blocq van Kuffeler en minister Reymer. Toen de minister van Waterstaat zijn rede beeindigd had, droeg hij officieel aan de M. U.Z. op, de Zuiderzee af te sluiten. Het zoontje van den heer de Blocq van Kuffeler gaf hierop een teeken met de vlag, de kraanmachinisten zetten hun machines in werking en knarsend joegen de enorme grijpers twaalf bakken leem in de nauwe opening. Precies te 13,02 uur was de vasteland-verbinding tusschen Noord-Holland en Friesland tot stand gebracht. En dan ging er een storm van enthousiasme los, rond dat nieuwe stukje vasteland.

De fluiten van alle booten loeiden, de sirenes van de machines, die dit reuzenwerk bouwden, gilden, de menschen juichten, dat men het tot de Friesche kunst kon hooren: de Zuiderzee heeft afgedaan, het IJsselmeer is geboren. De flardenstoom woeien wit van alle fluiten, de vlaggen en wimpels dansten in den wind en intusschen gingen de eerste voetgangers van Noord naar Oost over den Zuiderzeedijk, al zakten zij dan ook tot over de enkels in de vette klei weg...

Aan boord van de „Stavoren" speelden marinekapel het Wilhelmus en 't Wien Neerlandsbloed, terwijl over den afsluitdijk een koerier naar den Oever joeg, om per telegram aan H. M. de Koningin mee te deelen, dat de Zuiderzee was afgesloten. Namens de M.U.Z. sprak hierop nog de heer Teldens, die een dronk uitbracht op het werk, met den wensch, dat het de eeuwen door zou mogen strekken tot zegen van ons vaderland.

De denkers en de bouwers.

Het was niet zonder beteekenis, dat op de persboot een spontane hulde werd gebracht aan de Nederlandsche ingenieurs, toen de stoomfluiten het slot van het werk bejubelden. Men weet niet, wie men het eerst moet eeren, hen, die dit werk hebben uitgedacht, of hen, die de kracht der elementen hebben moeten trotseeren, om het te voltooien. Zeker is, dat niet welke der uitvoerders alle respect afdwingt. Zij waren het, die bij iederen storm dedijk hebben gehouden, die in de wildste stroomen hun materiaal onwrikbaar vastlegden en durfden doorzetten, wat zij zich had den voorgenomen. En dat de M.U.Z. binnen den gedachten tijd gereed kwam — men had de sluiting op einde Juni geschat, is mede te danken aan de stoere werkers, die hoofd en handen gaven aan dit werk van wereldbeteekenis.

Toen de „Sphinx" omtrent drie uur langs den afsluitdijk weer landwaarts stoof, over de zonnige golven van het IJsselmeer, wisten we, dat we een prachtig oogenblik hadden beleefd, een groot moment, dat de eeuwen door in de ge-schiedenis van ons land zal worden herdacht.

Een spoorweg dwars door de Sahara!

Een Transsahara-Spoorweg—Fransch droombeeld van de laatste vijftig jaar! Toen inderijd ingenieur Rolland voor den dag kwam met zijn plan, om door een spoorweg een einde te maken aan de afgeslotenheid van de Sahara, oogstte hij niets dan spot. Welk een fantastisch denkbeeld: het bouwen van een spoorweg door de onmetelijke zandzee! Nu, een halve eeuw later, staat de zaak wel geheel anders. De Algerijnsche spoorweg, die Biskra met Toegoert verbindt, wordt reeds druk bereden, en dat traject is ongetwijfeld te beschouwen als het eerste stuk van de Sahara-baan. De uitvoering van het geheele plan lijkt nog altijd wel een reuzenwerk, maar een onwerkelijke fantasie ziet men er niet meer in. Is de arbeid eenmaal voltooid, dan zal Frankrijk in dezen spoorweg, die dan van Biskra tot Timboektoe zal loopen, een prachtig hulpmiddel bij zijn kolonisatie hebben.

De sneeuw in de Sahara!

Tot voor kort was het niet bekend, dat het centrale Sahara-gebied, het Tasilli-gebergte, hier en daar oploopt tot 2400 M. De hoogste punten zijn twee of drie maanden van het jaar met sneeuw bedekt. Door de zuivere lucht en het voortreffelijk klimaat vormen die punten eigenlijk de beste luchtkuuroorden ter wereld! Jammer alleen, dat een reis daarheen nog niet heel comfortabel is. Want de bergen van Tassilli zijn omringd door uitgestrekte woestijnen en hoogvlakten, die om hun schralen plantengroei zelfs door de inboorlingen gemeden worden.

Twee vierkante kilometer voor iederen bewoner.

Die Sahara-bewoners hebben zeker niet over gebrek aan ruimte te klagen. Ieder van hen heeft de beschikking over een bescheiden landgoed van naar schatting twee vierkante kilometers! Geen wonder, dat ontmoetingen met deze menschen zeldzaam zijn. Intusschen is men volkomen op schatting aangewezen, daar een statistische telling weinig succes kon hebben, vooral bij sommige wilde stammen, die in de dalen holen in de rotsen bewonen. Deze menschen in hun primitieve samenleving kennen slechts één recht het vuistrecht. Het aantal bewoners wordt begroot op drie millioen. Ze zijn hoofdzakelijk Berbers, die zich in het Noorden en Oosten met Arabieren en Egyptenaren, in het Zuiden met Negers vermengd hebben. Hun voornaamste karaktertrekken zijn woestheid, nieuwsgierigheid en hebzucht.

Studeerende woestijnbewoonsters.

Wie wel eens studie heeft gemaakt van de gelaatsuitdrukking dezer zonen van de woestijn, terwijl zij bezig waren met het hatellen van losgeld voor gevangenen — waarbij ieder probeert, tersluiks een paar geldstukken in zijn wijden mantel te laten verdwijnen —, die begrijpt onmiddellijk, dat van een gelukkige onbekendheid met financieele zorgen bij deze „natuurkinderen" geen sprake is. Ja, sterker: radio is in dit land niet meer geheel onbekend, en dochters van hooggeplaatste Berbers studeeren aan de Parijsche Universiteit.

Heete dagen, ijskoude nachten.

In de zomermaanden loopt de temperatuur in de schaduw — als die er is! — overdag tot meer dan 50 graden Celsius op. Zóó ondragelijk heet is het dan, dat het gloeiende zand door de zolen der laarzen heen het vel van de voeten doet verbranden, dat men met gemak tien liter water op een dag tot zich neemt, als er ten minste zooveel te krijgen is, en dat men 's nachts slaap is om de ellendige insecten, die in dichte scharen rondzwermen en bij ieder woord in de mond vliegen, al te weren. Maar 's nachts kan het gebeuren, dat men van koude bibbert. Het temperatuursverschil tusschen den dag en de nacht bedraagt 20 tot 30 graden: nachtvorst is in sommige tijden van het jaar geen zeldzaamheid in de Sahara!

Fata Morgana.

Slechts een naar verhouding tamelijk beperkt gebied van de woestijn is geheel verstoken van plantengroei. Dat zijn de hoogvlakten met hun talrijke zandduinen, die van dag tot dag van aanblik wisselen door de voortdurende verstuiving en door hun eindeloosheid den mensch tot wanhoop drijven. Dit is het land der beruchte luchtspiegelingen, die in de heete, bewegingloze lucht opkomen en iederen afstand en iederen vorm veranderen. Van een dorren dorenstruik op kilometers afstand maakt het gevaarlijke fata morgana een bloeienden dadelpalm, van een blinkenden steen een redding belovende bron.

Maar het zou onjuist zijn, als men de geheele Sahara dacht als een kale zandzee met slechts hier en daar een oase of een groepje palmen. Hoewel we betrekkelijk weinig weten van dit enorme gebied, kent de wetenschap toch reeds 700 verschillende planten, die vooral in de droge rivierbeddingen welig tieren. Een neerstrijkende zwerm sprinkhanen of schorpioenen vindt er voedsel genoeg; en de roemruchte Barbarysche leeuw zal in die gebieden geen mensch aanvallen, tenzij hij wordt getart of door epidemie onder antilopen en runderen voedselgebrek heeft.

De korenschuren der wereld?

Nu en dankt duikt nog het sensationeele plan op, door geweldige waterwerken de Sahara tot een vruchtbaren tuin te maken, tot een paradijs, dat aan 200 millioen menschen plaats zou bieden. Maar als we even denken aan de technische moeilijkheden en aan de kosten, die worden geschat op het bagatel van 125 milliard gulden, dan gaan we wel een beetje twijfelen aan de doelmatigheid van het overigens zeer verleidelijke plan

Bekendmaking.

De openbare verkooping van de ter Spaar-en Beleenbank van Curaçao van **1 Januari 1930** *tot* **31 December 1930** *onder* **N. U. 6907** *tot en met* **N. X. 3651** *beleende voorwerpen zal aanvangen op* **Donderdag** *den* **5 Mei 1932** *des voormiddags te* **negen uur**, *in het lokaal der vennootschap, en zal worden voortgezet op de volgende* **Donderdagen.**

Belanghebbende worden verzocht den verkoop van hunne panden te voorkomen door **zoo spoedig mogelijk**, *de verschuldigde interesten te voldoen.*

Met de gewoonte om de verkooping uit te stellen, ten einde belanghebbenden meer tijd te geven om hunne interesten te betalen, zal voortaan worden gebroken.

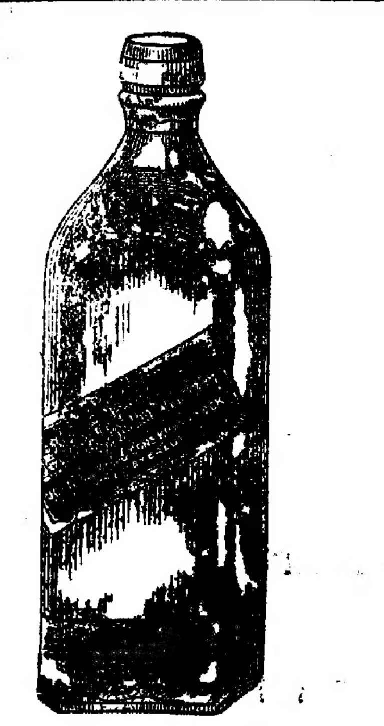
Belanghebbenden worden daarom in hun eigen belang tevens aangeraden met het aanzuiveren van hunne interesten niet te wachten tot dicht bij den aanvangsdatum van de verkooping, daar zij dan gevaar loopen van niet meer te kunnen worden geholpen.

De verkooping zal zonder uitstel 12den Mei 1932 een aanvang nemen

Willemstad, den 14 Maart 1932.

De Voorzitter

14 *P. L. GORSIRA.*

Feuilleton.

Inkwartiering bij 't Kantonierke.

door **FLOR. HEUVELMANS.**

4

Godsdienst, meende Jan verder, moet er zijn, dat is een goede gendarmerie, die de menschen in den toom houdt; maar boven alles ging toch de administratie. Wat nu eigenlijk de administratie in Jan,s verbeelding was, zou Jan zelf bezwaarlijk hebben kunnen uitmaken: in zijn opvatting moest de administratie zoo iets onvatbaars, zoo iets geheimzinnigs geweest zijn, maar toch machtig en sterk, dat bevelen kon en zich doen gehoorzamen; iets dat te Brussel troons op een troon zat, een mensch eigenlijk niet, iets, ja iets met een scharlaken mantel om, en een gouden kroon op het hoofd, of eigenlijk niet op het hoofd, maar het heeft toch een kroon, en een gouden scepter, gelijk dat heilige beeld in de kerk, maar het is toch geen menschelijk wezen; en als het eens uitging de straat op, dan moet het onderaan de mel gaan, gelijk de pastoor in de processie; en het deelde gunsten en straffen uit, en opslag van loon, en boete en afstelling, en het kon ergens kijken; Jan kon het zoo maar niet gezegd krijgen; met één woord, besloot hij, „het is de Administratie".

Zijn zuster, Mieke Tandus van Joke, was zeven jaar ouder dan Jan, en was een kwezel, zei Jan. Zij was nu twee en zeventig en was nog altijd lid van de congregatie. Tot haar vijf en zestigste had ze mee O. L. V. gedragen in de processie, en toen had ze haar jubilé gevierd: van den pastoor had zij een „Hemelsch Palmhof" gekregen met goud op snee, en ook groote drukletter, sterk in leder gebonden en met een zilveren slot er op. Ook ontving zij een prachtigen zilveren rozenkrans, zooals er geen drie in de parochie bestonden, van de overige Congreganisten, die daartoe een jaar lang om de veertien dagen één cent hadden uitgelegd. Bovendien was er van mijnheer den deken een zilververgulde medaille gekomen, in een rood doosje met blauw fluweel gevoederd. Die medaille hing nu in een lijstje onder een dito van de H. Familie, boven de schaapraai waar op het koffie servies stond rond het Lieve-Vrouwebeeld in een vierkant glazen kastje. En een kist op zolder, waarin Miekes beste kleeren verborgen waren, rustte thans, heel van onder, haar wit 'zwaargesteven processiekleed, met haar kanten trekmouwen en het hemelblauwe zijden gordellint van de Congreganiste-jubilaresse.

In haar kerkboek, „Hemelsch Palmhof", bewaarde zij te kunnen lezen, andere drukbeelt kon zij slechts spellen, de halve toch, zij, nog een ander boek, 'n kalfsleder gebonden, dis bruin van kleur en dat haar broeder zeer oneerbiedig haar peperkoek noemde, „de Godvreezende Boerin". Daarin las zij elken Zondag, na het eten, terwijl Jan een uiltje ving.

Mieke van Joke Tandus had ook veel over voor het vereenigingsleven, want buiten haar Congregatie was zij ook stichtend lid van den Geitenbond. Zij hielden dus ook een prachtige geit in 't huisje van den Heikant, een vaalkleurige, zij kwam uit Hongarije, zei Jan, uit het gebergte, en zij gaf melk die ge met een mes in stukken kondt snijden. Het jaar voor den oorlog had Mieke er den eersten prijs mee gewonnen een prachtigen steenen koffiepot, en een porseleinen koffiekom met gekleurde bloemkens erop, en in zijn gouden letters er ingebakken, den naam „Séraphine".

— Maar gij heet toch niet „Séraphine".

— Séraphine, dat is een engel," had Mieke geantwoord, „maar gij hebt altijd wat af te keuren; laat die kom staan, houd er uw handen van af, en bemoei u met uw duiven."

En Mieke dacht nog eens aan die prijsuitdeeling, in 't midden van de markt van Bastenhout, toen zatte Wannes, de sjampetter (1), zoo plechtig geroepen had:

— Eerste prijs: juffrouw Maria Brabants!

En hoe alle menschen verwonderd opkeken, toen ze vernamen dat juffrouw Maria Brabants niemand anders was dan Mieke van Joke Tandus.

En toen ze niet spoedig genoeg door 't volk kon dringen om haren prijs in ontvangst te nemen, had de sjampetter erbij geroepen:

— Toe, Mieke van Joke Tandus spoed u wat, want er zijn nog meer prijzen te geven; gij zoudt in 't Laatste Oordeel nog wel te laat komen!

En hoe Madam van den burgemeester haar den koffiepot ter hand stelde, Madam zelf, de vrouw van den rijken heer van 't Kruishof, die haar zeide:

— Daar zie, Mieke, drink maar eens een lekker kommeke. En hoe zatte Wannes er had bijgevoegd:

— „Maar pas op dat ge u niet zat drinkt, of ik maak proces-verbaal.

En hoe al de omstaanders toen gelachen hadden; maar Mieke had zatten Wannes eens naar zijn rooden neus gekeken, dat hij en zijn neus er heelemaal paars en blauw van werden; zoo dacht Mieke althans.

Maar dat was allemaal van den vervlogen tijd toen het nog geen oorlog was en toen er nog koffie kon gedronken worden zooveel men lustte, want nu hadden de eikels de koffieboonen vervangen, en eikels met gebrande gerst en bitterpeen smaakte maar half zoo lekker uit de gebloemde gouden koffiekom. 't Was een misère en het protesteeren van 't Kantonierke hielp tot niets.

Of het er triestig uitzag in den winter aan den Heikant!

't Was er zoo verschrikkelijk koud, maar niettegenstaande stond Brabants toch zekeren morgen buiten aan zijn deur een pijpje te rooken. Hij wreef zijn handen over elkaar, stapte stampend over en weder in zijn met hooi gevulde klompen, en er zweefde toch iets als een glimlach op zijn lippen.

Er lag veel sneeuw, goed vastgevroren, en dunne schollen ijs in de karsporen van den aardeweg; die kraakten als men er op trapte; aan de dakgoten hingen kristallen tamelijk lange ijskegels; de ruiten van Jan's vensters waren met ijsbloemen versierd. Een eindje verder, naar Massithide op, stonden de eerste dennen, waarvan elk naaldje een zilveren stipje geleek en elke kruin een prachtig kantwerk. De overige huisjes van den Heikant, meest allen nog met rieten daken, lagen daar, onder sneeuw gedekt, als rustende antidiluviaansche reuzendieren met groote ronde rugsen, te sluimeren. En daarboven ontspande zich onmetelijk een helderwitte lucht, zonder eenig wolkje. Niet alleen deed de koude zich gevoelen, men zag ze. Drie kraaien aasden krassend op den witten mesthoop van parochter Taels en vlogen op, toen Manus Doks met zijn kruiwagen kwam aangepiept. —— 1) De veldwachter.

(Wordt vervolgd).

NEDERLANDSCH TOONEEL

in de Stadsschouwburg!

ALGEMEEN NEDERLANDSCH VERBOND.

Speelplan.

Zaterdag 2 Juli.

„De medailes van een oude vrouw."

Zondag 3 Juli.

Abonnementsvoorstelling: „De Schok"

Woensdag 6 Juli:

Abonnementsvoorstelling: „Als je maar een verleden hebt."

Vrijdag 8 Juli: „De Schok."

Alle voorstellingen beginnen om half 9 precies.

PRIJZEN DER PLAATSEN:

	A. N. V. Leden	Niet Leden
1e Rang plaatskaart	fl 4.—	4.50
2e Rang plaatskaart	„ 3.50	5.—
3e Rang plaatskaart	„ 2.50	3.—

De kaartenverkoop en plaatsbespreking alleen bij

„LA MODA" Heerenstrtaat 7.